Cziczó Attila:

HÉT ÉVSZAK

közte egy tél

zenés tragikomédia hét képben

©2020

www.cziczo.hu

szereplők:

Anna

Gergő

Éva

Ádám

Gerda

anya szelleme

1. TAVASZ

(Revü. Egy dal össztánccal, ami elmeséli az egész elkövetkezendő hét évszak történetét. Minden szereplő a színen.)

DAL: HAPPY BIRTHDAY

GERGŐ Showtime!
’72-ben születtem a Péterfyben.
Aznap még négyszáznegyvenegy másik
magyar baba,
és ugyanennyi anya és apa
sírt fel a kórházban.
Ki örömében,
ki fájdalmában
ki keservében,
ki kínjában,
mert négyszáznegyvenkettő boldog pár
aznap sem volt az országban.
De anyám és apám,
egyikük dzsörzé hálóruhájában,
a másik kopott kordbársony nadrágjában,
mégis boldogan néztek össze.
A Szabad Európa Rádióban egy röpke
pillanatra felcsendült egy dal:
A Horse With No Name.
Apám ringatott csontos térdén,
míg anyám puhán pihent az ágyán.
Így születtem meg ’72-ben.
De térjünk át a mába, drágám!

MINDENKI Nyolc!
GERGŐ Megtanultam írni, sírni,
magamban hinni, üvegből inni,
toporzékolva hisztizni,
a szemetet egyedül kivinni.
MINDENKI Tizennyolc!
GERGŐ Beleestem a szerelembe,
cigit és sört vettem a kezembe,
leírtam az első gondolatot,
ami éjszakákon át fojtogatott.

MINDENKI Huszonnyolc!
GERGŐ Túléltem és túlettem magam,
rövidre vágattam a divattalan hajam,
kaptam fizetést és emelést, én marha,
de belépett életembe Anna. Oh, Anna!
MINDENKI Harminnyolc!
GERGŐ Nem jött össze semmi. Se a szakma,
se a banda, se a karma, se bebaszva,
se józanul, se szótlanul, se ordítva,
Annát akkor csesztem el. Vagy fordítva?
MINDENKI Negyvennyolc!
GERGŐ Férfi lettem. Egyedül, mert maradtunk ketten.
Amit megfőztem, csak azt ehettem,
s lettem az, aki táncol még párszor,
s lettem szerető egyszer, kétszer, százszor.

MINDENKI Happy Birthday! Happy Birthday! Happy Birthday…
GERGŐ … to Me…

(Sötét.)

(Gergőék háza. Egy jómódú család nappalija - hátul az ablakokon és teraszajtón keresztül látszik a gondozott kert. Modern bútorok, laptévé, két fotel ésatöbbi. Az egyetlen múltbéli tárgy Gergő anyjának aranykeretes fényképe a polcon. Anna takarít, kezében egy söprűvel, az előző éjszaka mocskát tünteti el. Mikor végzett, nagy lendülettel hozza Gergő ünnepi tortáját. Sután próbálja meggyújtani egy öngyújtóval a gyertyákat.)

GERGŐ (facebookot olvas mobilján) Tavaly kábé öten köszöntöttek meg. Ma meg már száznál is többen. Beszarás. Mi van, nincs más születésnap? (olvasgat) Oltvány Gizella. Ki a tököm az az Oltvány Gizi? (olvas) Kapás Ervin. Fasza. Szerintem felkészül, hátha egyszer miniszter leszek. Mi lesz itt két év múlva!

(Pittyen Anna mobilja. Egy üzenetet olvas, majd sápadtan Gergőre néz.)

ANNA Gergő!
GERGŐ (nem válaszol, facebookot olvas elmerülten)

ANNA (ordít) Gergő!

GERGŐ (felnéz) Igen?

ANNA (mutatja a mobilját)

GERGŐ (miközben átveszi) Nagy buli volt tegnap. Köszönöm neked. (hunyorogva nézi) Miért nem állítod át nagyobb betűkre?

ANNA (felolvassa az üzenetet) A férjed a szeretőm. Két éve. Beszéljünk!

GERGŐ (ijedt csend) Ki írta?

ANNA Bazzmeg, Gergő! Több is van?

GERGŐ Mi?

ANNA Szeretőd.

GERGŐ Nincs.

ANNA Csak az Éva?

GERGŐ (nyel egy nagyot) Csak az Éva.

ANNA (csend) Bazzmeg!

(Anna leül a másik fotelba. Gergő lassan feláll, téblából.)

GERGŐ Ne haragudj…

ANNA (nézi az anya fényképét) Pedig anyád hogy megmondta!

GERGŐ Nem tudom… mit kellene most…

ANNA Két éve?

GERGŐ (bólint)

ANNA Két éve, bazzmeg?

GERGŐ (csend) Sosem hallottalak még bazzmegelni.

ANNA (hirtelen) Elköltözöl?

GERGŐ Nem tudom. Hogy szokták?

ANNA Negyvennyolc évesen, gratulálok!

GERGŐ Nem a kortól függ.

ANNA Faszt nem.

GERGŐ (csend) Muszáj rondán beszélned? Nagyon idegen ez nekem.

ANNA Itt a tavasz, dagad a fasz… Bazzmeg, Gergő! (leroskad) Mi lesz velem?

GERGŐ (csend) Szakíthatok vele, ha akarod…!

(Anna kirohan. Gergő áll egy darabig, aztán visszaül. Előveszi mobilját, tétovázik, aztán mégsem tárcsáz. Megjelenik mögötte anyjának szelleme. Az a fiatal lány, aki az arany-keretes fényképen is látható.)

ANYA Mint egy színdarab. Édesfiam, te nagyon… Hogy is mondjam: tipikus egy alak vagy.

GERGŐ Tényleg megmondtad?

ANYA Nem emlékszem. (elgondolkozik) Biztos így volt, Anna precízen megőriz minden emléket.

GERGŐ Káromkodik. Sosem szokott.

ANYA És hogy lesz? Mi a terved?

GERGŐ Nem tudom.

ANYA (nevetve) Tipikus.

GERGŐ Azt hittem, nem derül ki.

ANYA És ki a hölgyemény? Ez az Éva.

GERGŐ Ádám barátnője. Az exe… Vagy valami olyasmi.

ANYA Szerencsétlen Pocok! Mindig is éreztem, hogy egy védtelen kis fiúcskát szültem erre a világra. De mit lehet tenni? Legalább nem apád génjeit örökölte.

GERGŐ Már szakítófélben vannak… Azt mondta Éva.

ANYA Elszeretted az öcséd szeretőjét? Mit mondjak, egy romantikus Netflix sorozat sem indulhatna izgalmasabban.

GERGŐ Nem az öcsém… Csak vér szerint. Félvér szerint… Alig találkozunk.

ANYA (mondana valamit)

GERGŐ És ne gyere nekem apuval, mert nincs mit feldolgoznom, mindent lezártunk, kurva normális felnőttet neveltetek belőlem…

ANYA Ne káromkodj! Különben meg apád is harmincnyolc volt, amikor lelépett.

GERGŐ (támad) Biztos megvolt az oka.

ANYA (nyugodtan) Marika vérbő tőgyei. Slussz. És nem ő nevelt fel, hanem Laci.

GERGŐ Ja, persze. Akkor miért lettem inverze Ádámnak? (csend) Amúgy negyvennyolc vagyok.

ANYA Drágám, annyira aranyos, ahogy remegteted az orrcimpádat! (átöleli) Figyelj anyádra: alázkodj meg, húzd össze magad magzatpózba, ígérd le a csillagos eget is, öleld szorosan, nyálazd össze csókjaiddal, nyald ki a seggét… A lényeg, hogy hazudj! Akkor maradhatsz Anna mellett. És hidd el, jelenleg semmi nincs, ami jobbá tehetné az életedet, mint ez az asszony. (megpuszilja) Isten éltessen, kisfiam! (elindul) Jaj de megkínoztál azzal a négy és fél kilóddal… (eltűnik)

(Jön vissza Anna.)

ANNA Itt van Ádám. Légy szíves, ne csináld a feszültséget! Ha elment, majd megbeszélünk mindent.

GERGŐ (beletörődően) Jó.

ANNA (leül) Ez a szerencsétlen ne hallgassa végig a faszságodat!

GERGŐ Én… Nem akartam beszélni róla.

ANNA Ne is!

GERGŐ (kinéz) Miért jött?

ANNA Valami virágot hozott. Gondolom, nem neked.

GERGŐ Sosem szokott külön megköszönteni. (kinéz) Hol van?

ANNA Pisil.

GERGŐ (idegesen felnevet)

ANNA Pisál, bazzmeg! Hugyozik, vizel, brunyál. Így jobb?

GERGŐ Tudom, hogy haragszol, de ez a… izé… stílus miért kell?

ANNA Innentől csúnyán beszélek. Na?

GERGŐ Nekem ez fáj.

ANNA Oh, bocsáss meg!

GERGŐ (csend) Ironizálsz, ugye?

ANNA Az kurva élet, hogy most ironizálok.

(Jön be Ádám, kezében egy különleges, piros cserepesvirággal. Boldog. Anna összeszedi magát, mosolyogva felpattan.)

ANNA Jaj, de gyönyörű!

ÁDÁM Anna, drága, kérhetek egy teát?

ANNA (kimegy) Persze.

ÁDÁM (vidáman rendezgeti a virágot) Meg sem kérdezed?

GERGŐ Mit?

ÁDÁM Hogy mi ez a virág, miért van, kinek van ésatöbbi.

GERGŐ (bambán néz) Miért van? Gondolom, nem nekem hoztad!

ÁDÁM (énekel) Április 4-ről szóljon az ének, tárárárárá… Ma már ötödike van. Tegnap ittunk eleget az egészségedre. Bár a negyvennyolc nem egy különleges szám! Amúgy Stephanotis. Koszorúfutóka. Évának. Ma három éve jöttünk össze.

GERGŐ (ijedten) Még együtt vagytok?

ÁDÁM (keresi a szót) Mosolyszünet. De mindjárt jön. Tegnap itt hagyta a parókáját.

(Megjelenik az anya szelleme, kéjes vigyorral figyeli a fiúpárost.)

GERGŐ És?

ÁDÁM Mi és? (anyjának) Szia, anyu!

GERGŐ Mit akarsz még tőle?

ÁDÁM Ma együtt vacsorázunk. Aztán valami lesz. Tudod, hogy sohasem adom fel. Hinni kell a jóban!

(Gergő idegesen a teraszajtóhoz lép, fájdalmas arccal néz ki az udvarra.)

DAL: KETTEN UGYANABBAN

GERGŐ Héj, héj, héj, nem is mondtam még,
A szeretőd engem szeret már.
A kéj, kéj, kéj, sajnos, nincs mentség
rám talált, mint egy szexi Grál.

ÁDÁM Mondtad már, sokszor mondtad már,
ez a realitás.
GERGŐ Vagy éppen valami más.
ÁDÁM Elfogadtam, régóta elfogadtam:
ami az enyém, az a tiéd.
EGYÜTT Ketten ugyanabban…
Hu-hu-hu…

ÁDÁM Még, még, még baszogass csak még,
pedig nincs okod rá, sajnos, nincs okod rá.
Szép, szép, szép, ahogy nevetgélsz,
miközben mindent ellopsz tőlem, hoppá!

GERGŐ Mondtam már, sokszor mondtam már,
ez a realitás.
ÁDÁM Vagy éppen valami más.
GERGŐ Elfogadtad, régóta elfogadtad:
ami a tiéd, az az enyém.
EGYÜTT Ketten ugyanabban…
Hu-hu-hu…

GERGŐ Évát elszerettem,
egy kicsit sem szégyellem,
pedig a bátyád vagyok.
Más lenni nem akarok.
ÁDÁM Évát elszeretted,
néha szoktál ilyet,
pedig az öcséd vagyok,
és egyszer belehalok.

EGYÜTT Elfogadtuk, régóta elfogadtuk:
ami a tiéd, az az enyém,
ami enyém, az a tiéd.
Elfogadtuk, régóta elfogadtuk:
Ketten ugyanabban…
Hu-hu-hu…

ÁDÁM Figyelsz rám?

GERGŐ Persze.

ANYA Dehogy figyelsz rá.

ÁDÁM Anya, kérhetnélek, hogy tűnj el egy rövid időre?

ANYA Kérheted. (marad) Már nem vagyok neked Anci, Pocok?

ÁDÁM (várja Gergő válaszát) Szerinted?

GERGŐ Bocs, mit kérdeztél?

ÁDÁM Megadod a szambasuli számát?

GERGŐ Minek?

ÁDÁM Elmennénk Évával. Nálatok is működött. Vagy nem?

GERGŐ Aha. Működött.

(Jön vissza Anna egy csésze teával.)

ÁDÁM Köszönöm. (belekortyol) Isteni!

GERGŐ (idegesen sustorog) Isteni! Fasza…

ÁDÁM (Annának) A szambasuliról beszélgettünk.

ANNA (ordítva felsír)

ÁDÁM (nem érti) Mi a baj?

GERGŐ Anna nincs jól.

ÁDÁM (sajnálattal) Történt valami?

ANNA (ordítva sír)

GERGŐ (Annára néz) Csak nincs jól.

ÁDÁM Segíthetek?

GERGŐ Megoldjuk.

ANNA (ordítva sír)

ÁDÁM Nem hiszem, hogy „csak nincs jól”. (anyjának) Mi történt?

ANYA (megvonja a vállát)

GERGŐ Megoldjuk. Idd meg az isteni teádat, aztán… Aztán megoldjuk.

ÁDÁM (gyorsan iszik) Akkor megyek. Nem akarok zavarni.

(Ádám nagyon hosszan iszik, mert forró a tea. Amikor végzett, az asztalra helyezi a csészét, majd illedelmesen elindul.)

ANNA Gergő megcsalt.

ÁDÁM (feszült csend után) Gergő megcsalt?

ANNA Gergő megcsalt.

ÁDÁM (Gergőre néz lesújtó tekintettel) Gergő, megcsaltad?

GERGŐ (bólint)

ÁDÁM (Annának) Gergő megcsalt?

ANNA (Gergőre néz) Gergő megcsalt.

ÁDÁM (anyjára néz)

ANYA Megcsalta, édes kisfiam, megcsalta.

GERGŐ (csend) Sajnálom.

ÁDÁM (átöleli Annát) Megoldjátok. Szeretitek egymást.

ANNA (sírva Ádámhoz bújik)

ÁDÁM Minden rendben lesz.

ANNA De nem lesz.

ÁDÁM Gergő?

GERGŐ (bizonytalanul) Rendben lesz. Minden.

ANNA Összedőlt a világom. Ebből… Innen már nem lehet felállni. Mi értelme van az életnek? Mi?

GERGŐ (feszeng) Mondtam, hogy sajnálom.

ÁDÁM Mennyire komoly?

GERGŐ Csak néhány alkalom volt. Semmi… (legyint) Mindegy.

ÁDÁM Akkor már vége?

GERGŐ Nincs minek vége lenni, hiszen semmi sem volt. Csak…

ANNA Csak mi?

GERGŐ Semmi… (legyint) Mindegy.

ANNA Csak szex, ugye?

GERGŐ (Ádámnak) Lehetne, hogy ezt Annával ketten beszéljük meg?

ANNA (harciasan) Miért probléma Ádám jelenléte? Miért zavar, hogy az öcséd kérdez?

GERGŐ Nem zavar. De…

ANNA De?

GERGŐ Ez kettőnkre tartozik.

ANNA Valóban?

ÁDÁM Igaza van. Beszéljétek meg! Elmegyek.

GERGŐ (rá sem néz) Viszlát, Ádám!

(Ádám egy darabig várja, hogy lesz-e folytatás, majd elindul. Már az ajtóban áll, amikor megszólal Anna.)

ANNA Évát baszta.

ÁDÁM (nem mozdul)

ANYA Jaj, de hülye vagy lányom!

ANNA A te tündibündi Évádat kefélgette az én Gergőm.

ÁDÁM (Gergőre néz)

ANNA Ugye, hitesuram? Így volt, vagy nem így volt?

GERGŐ (csend) Úgy tudtam, már nincs köztetek… Semmi.

ANNA Elég rosszul tudtad. Ugye, Ádám?

ÁDÁM (Gergőhöz lép) Évát?

GERGŐ (halkan) Évát.

ÁDÁM (elvigyorodik) Jó kis bula, mi? Főleg a feszes valaga, az aztán, amitől beindul az ember! Hm?

GERGŐ (nem érti) Ja…

(Ádám megpofozza Gergőt, aki beesik az asztal alá. Fájdalmas arccal áll fel, hitetlenkedve néz Ádámra, aki lendületből még egyszer megpofozza. Gergő most nem esik el, csak megtántorodik.)

GERGŐ Ádám, mi a…?

(Ádám harmadszor is megüti, ezúttal ököllel, amitől Gergő oldalvást eldől. Nem mozdul. Anna odalép mellé, várja, hogy mi lesz. Gergő nyögve felül, fogja az állát. Anna hatalmasat rúg az oldalába. Gergő levegő után kapkod, vért köp. Nem tud felállni.)

ANNA (Ádámnak) Van sósav a vécében.

(Megszólal Gergő mobilja. Gergő odavánszorog az asztalhoz, nézi a kijelzőt. Hosszúhosszú csörgés után elhallgat a telefon. Csend. Gergő Annára, majd Ádámra néz.)

GERGŐ (szárazon) Éva az…

ANYA Ez már sok nekem. (eltűnik)

(Újra megszólal a mobil. Gergő kis idő után felveszi.)

GERGŐ Szia…

ÉVA (HANGJA) Kicsim, mindjárt ott vagyok. Úgy hiányoztál. Ádám is jön, de ügyes leszek, nem vesz észre semmit, de majd elmondjuk neki, ugye…?

(Éva boldogan csacsog a telefonba, táncol, kéjeleg, felszabadultan dalol - persze mindez csak képzelet.)

DAL: AZ ÉLET SZÉP

ÉVA

Halló, édes, én vagyok, Éva.
Hiányzol, Hunny, I miss You!
Vajh láthatlak téged még ma?

Az élet szép, a titok már nem titok,
jöhet az édes boldogság.
Az ég már kék, a fű is inkább zöld,
rügyezik a cseresznyefa ág.

Olyan boldog vagyok, átölelem a napot,
pedig az a forróság
kiégeti az agyam, elizzítja a hajam,
elsőfokú égés vár.
De melletted az élet, oly egyszerű képlet,
mint a komplex számok halmaza.
De, bébi, vigyél gyorsan haza, legyél velem laza!
S ígérem, síkos leszek, mint egy osztriga.

Együtt leszünk végre,
dibidábidébre!
Kicsaljuk a lépre Annát.
Vegye ő is észre,
dibidábidébre!
Veheti a kalapját!

Nem vagyok én szemét, de irigylem az eszét,
neki az van, nekem más.
Szült volna egy babát, lett volna egy család!
Most jöhet az elválás.
Ő marad egyedül, mert rajtam minden feszül,
neked ez tetszik, szerelmem.
Bébi, bebújok ma melléd, kapsz egy forró estét,
és megpihenhetsz a kezemben.

Együtt leszünk végre,
dibidábidébre!
Kicsaljuk a lépre Annát.
Vegye ő is észre,
dibidábidébre!
Veheti a kalapját!
Együtt leszünk végre,
dibidábidébre!
Nagy hiba volt az Ádám.
A kezem is megkérte,
dibidábidébre!
De kettes volt a pasi skálán.
Együtt leszünk végre,
dibidábidébre!
Együtt leszünk végre,
dibidábidébre!

(Sötét.)

2. NYÁR

(A nappali szimmetrikusan két részre osztva. Középen egy nagy étkezőasztal, négy székkel, két terítővel letakarva, ezzel is jelezve, hogy fele-fele az asztal is. Anna és Gergő terít az ebédhez. Anna - egy csinos, nyári ruhában, erős sminkkel - kifejezetten üdítő látványt nyújt. Gergő nyári ingben, hozzá bermudanadrágban és papucsban tüstént kedik. Anna néha szúrós tekintettel jelzi, hogy Gergő nincs az alkalomhoz öltözve. Nem szólnak egymáshoz. A háttérben Gergő anyjának szelleme figyeli őket mosolyogva. Lassan végeznek: kész a teríték. Leülnek az asztal két szélére. Várnak. Kis idő múlva érkezik Éva a szobából Megcsókolja Gergőt, majd leül, vár. Mindenki vár. Éva észreveszi, hogy Anna is két főre terített.)

ÉVA (halkan, Gergőnek) Kivel eszik?

GERGŐ (csitítja)

ÉVA (kis idő múlva) De kit vár?

GERGŐ (halkan) Nem tudom. Egyél!

ÉVA Mit lehet?

GERGŐ Rántott húst krumplipürével.

ÉVA Fúj! Tudod, hogy nem eszem húst.

GERGŐ Egyél krumplit!

ÉVA Sali nincs?

ANNA (felnevet)

GERGŐ Nincs.

ÉVA (Anna terítékére néz) Neki miért van?

GERGŐ (Annának) Vehet belőle?

ANNA (középsőujjával bemutat)

GERGŐ (Évának) Csinálok.

(Gergő feláll, a konyhapulton pakolgat, próbál valami salátafélét összehozni. Anna bort tölt magának.)

ÉVA Kaphatok?

ANNA (tölt Évának is)

ÉVA Köszi. (iszik) Vársz valakit?

ANNA (bólint)

ÉVA Kit?

ANNA Drágám, a szereposztást végig nézve nem lesz túl nagy meglepetés.

ANYA (felnevet)

ÉVA Tényleg?

ANNA Aham.

ÉVA Kivi vagyok.

(Az anya szelleme Gergő mellett téblából.)

ANYA Pocok sosem késik.

GERGŐ Ki?

ÉVA Mi van?

GERGŐ Semmi. (anyjának) Ki nem késik?

ANYA Ádám.

GERGŐ Honnan?

ANYA Innen.

GERGŐ (most esik le neki) Ádám idejön?

ANYA Neki biztosan jut Anna salátájából.

GERGŐ De miért?

ANYA Neki ad.

ÉVA Kivel beszélsz?

GERGŐ Senkivel.

ÉVA De hallom. Telefonálsz?

GERGŐ Ja. (anyjának) Van köztük valami?

ANYA Kik között?

GERGŐ (Annára mutat)

ANYA Ugyan! Ádám kifinomultabb annál, mint hogy lecsapja kezedről a hitvesedet.

GERGŐ Akkor minek jön?

ANYA Baszogatni, drágám. Téged.

DAL: ANYA CSAK EGY VAN

ANYA Megszültelek, belőlem lettél,
Én voltam az oka, bármit is tettél,
bármit is akartál, bármit is kaptál,
még azt is nekem köszönd, akivel… Haha!

ANYA Én voltam az első.
GERGŐ ÉS ÁDÁM Mert anya csak egy van.
ANYA Én voltam az ideál.
GERGŐ ÉS ÁDÁM Mert anya csak egy van.
ANYA Én voltam a gyönyörű nő.
GERGŐ ÉS ÁDÁM Mert anya csak egy van.
Egy-két apát kinyírtál.
ANYA Ez még félig sem igaz.

GERGŐ Mondd, mit szerettél apában?
ANYA Szerettem apád minden görbe ujját,
azt a kék szemét, és a két kis hurkát
a szája szélén, mikor kinevetett.
Hogyha a konyhából a hálószobába kergetett.

ÁDÁM Mondd, mit szerettél apában?
ANYA Szerettem apád minden gondolatát,
azt a zöld szemét, és azt fekete bajszát.
Szerettem, ahogy mesélt nekem,
ahogy a könyvei mögül leste a formás fenekem.

ANYA Igazi anya voltam.
GERGŐ ÉS ÁDÁM Nem, nem, sohasem!
ANYA Igazi anya voltam.
GERGŐ ÉS ÁDÁM Nem, nem, sohasem!
ANYA Igazi anya voltam.
GERGŐ ÉS ÁDÁM Nem, nem, sohasem!
EGYÜTT Mégis egy család voltunk együtt.

(Megérkezik Ádám. Éva nagyon csodálkozik.)

ANNA Késtél.

ÁDÁM Bocsánat, csak az étteremben volt egy kis zűr. Sziasztok. (anyjának is bólint)

ANNA Miféle?

ÁDÁM Tegnap játszott egy zenekar, és a zongorista fia ma három csillagot adott a Google-n. Kis piszok.

ANNA Ez a zűr?

ÁDÁM Miért, szerinted nem az?

ANNA Pöcsméregetés. (kedvesen) Levest?

ÁDÁM Köszönöm.

ÉVA (végre meg tud szólalni) Te jöttél vendégnek?

ÁDÁM Aham.

ÉVA Jé, ugyanúgy mondjátok! (csend) Ti jártok?

ÁDÁM (elpirul) Dehogyis!

(Gergő végzett, egy tál salátát tesz le Éva elé, majd leül.)

GERGŐ Csak barátok.

ANNA (nyomatékosan) Csak.

(Csendben esznek. Anna Gergő kezét figyeli: jobbkezének gyűrűsujja be van görbülve.)

ANNA (Gergőnek) Meg kellene nézetni a kezedet!

GERGŐ Majd megnézetem.

ÁDÁM Mi van vele?

GERGŐ Dupuytren-kontraktúra.

ÁDÁM Micsoda?

GERGŐ Tenyérzsugor. Apámtól örököltem.

ÉVA Undi, mi?

ÁDÁM Nem tudod kiegyenesíteni?

GERGŐ (mutatja) Kábé harminc fokon áll.

ÁDÁM Fáj?

ANNA Nem. Csak kellemetlen.

GERGŐ (Annának) Éva szereti.

ÉVA Mit?

GERGŐ (mutatja az ujját)

ÉVA (vigyorogva) Ja, tényleg! Tökre szeretem.

ÁDÁM (magának) Na ez az undi.

ÉVA Én aputól a bajszomat örököltem.

GERGŐ (felnevet)

ÁDÁM Milyen bajszot?

ÉVA (mutatja) Ezt. De szőkítem, így nem látszik.

ANNA (Gergőnek) Azért nézesd meg!

GERGŐ Jó.

ÉVA Lehet gyógyítani a bajszot?

ANNA ÉS ÁDÁM Aham.

(Esznek tovább.)

ÁDÁM Aputól én semmit sem örököltem.

GERGŐ Csak az éttermet.

ÁDÁM Ja. Persze…

ANNA Azt én fizettem, nem?

ÉVA Vettél Ádámnak egy éttermet?

ANNA Aham.

ÉVA De miért?

ÁDÁM Anna vette meg a ház rám eső részét. Mikor anya meghalt.

ÉVA Ez a te házad volt?

ÁDÁM Anyáé. Itt nőttünk fel. Már meséltem.

ÉVA (Gergőre néz)

GERGŐ Igen, én is.

ÉVA (Annára néz)

ANNA Én csak bevásároltam magam.

ÉVA Fura.

(Esznek tovább.)

ÁDÁM (Gergőnek) Amúgy engem miért cseszegetsz?

GERGŐ Nem cseszegetlek.

ANNA Nekem úgy tűnik.

ÉVA Ja.

GERGŐ Akkor bocs.

ÁDÁM Anyánk döntött úgy, hogy apádból elég. Marika csak az utolsó csepp volt a pohárban.

GERGŐ Így volt.

ÁDÁM Igen. (anyjára néz) Így.

ANYA Evés közben ne diskuráljatok!

(Esznek tovább.)

GERGŐ Mit keresel itt? (mutatja a szoba másik felét) Ott.

ÁDÁM Anna meghívott magához.

GERGŐ Fasza.

ÉVA Mit akarsz tőle? Sokkal öregebb.

GERGŐ Éva, kérlek!

ÉVA Miért, nem?

ANNA De, Évike, öregebb vagyok, mint Ádám.

ÉVA Amúgy nem látszik, de akkor is.

ANNA Ötven vagyok, kiscsillagom.

ÉVA (csodálkozva) Miii? Anyám annyi.

ANNA Az ötven kettővel több, mint a negyvennyolc. Csak szólok.

ÉVA (nem érti)

ÁDÁM Gergő annyi.

ÉVA Negyvennyolc? Tényleg? (Ádámnak) Te mennyi vagy?

ÁDÁM Negyven.

ÉVA Negyven mi?

ÁDÁM (nevetve) Mi mi?

ÉVA Itt mindenki annyi idős, mint a szüleim?

ANNA (Gergőre néz)

GERGŐ Mindenki. Együnk!

(Esznek tovább. Anna nagyon élvezi, hogy Gergő ideges lett.)

ÉVA	(Annának) Akkor két év múlva kétszer annyi idős leszel, mint én.
ÁDÁM	(felnevet)
ÉVA	Mi van?
ÁDÁM	Két év múlva huszonnyolc leszel.
ÉVA	Ja, tényleg.
ANNA	Két éve voltam kétszer annyi.
ÉVA	Akkor mennyi voltál? Ja, negyvennyolc. Mint a Gergő. (Gergőnek) Akkor te vagy kétszer annyi, mint én.
ANNA	Nem, Éva, Gergő négy éve volt kétszer annyi, mint te.
ÉVA	Te ezeket honnan tudod? Nem magyartanár vagy?
ANNA	Szeretem a számokat.
ÉVA	Azokat én is. (dúdolgat) Ádám, te is voltál kétszer annyi, mint én?
ANNA ÉS ÁDÁM	Tizenkét éve.
ÉVA	(csend) Behívtak az X-Faktorba.

(Senki nem válaszol. Esznek tovább.)

ÉVA	(Ádámnak) Mikor énekelhetek az étteremben?
ÁDÁM	(eszik tovább)
ÉVA	Ham?
ÁDÁM	(ingerülten) Majd.
ÉVA	Megígérted.
ÁDÁM	(levágja az evőeszközöket) Meg.
ÉVA	(várja a válasz folytatását)
ÁDÁM	Éva, sohasem fogsz énekelni az éttermemben.
ÉVA	Mert?
ÁDÁM	Mert félrekúrtál a bátyámmal. Azért.
ÉVA	Ja, bocs. Nem tudtam, hogy tilos.

ÁDÁM (felugrik, mászkál)

ANNA (Gergőnek) Tényleg ennyire sötét?

GERGŐ Szálljatok le Évával!

ÁDÁM (nagyon ideges) Most komolyan csak ennyit mondasz? Ennyit?

GERGŐ Oké, ne szálljatok le róla! (feláll) Elment az étvágyam.

ÉVA Szerintem nem illik addig felállni, amíg nem végzett mindenki.

ANYA Igaza van a kishölgynek.

GERGŐ ÉS ÁDÁM Anya!

(Feszült csend.)

ÉVA (Annának) Terhes vagy?

(Anna felugrik, kirohan a szobából. A két férfi dúvadként mászkál. Éva nyugodtan eszik tovább. A testvérek egy idő után megállnak egymás mellett. Mögöttük áll az anya szelleme. Éva végzett, kivesz egy szál cigit táskájából, és kimegy a teraszra dohányozni.)

ÁDÁM (próbál megnyugodni) Elég hülye helyzet. Miért kellett idehoznod?

GERGŐ Mert. Csak. (csend) Ő akarta.

ÁDÁM Szegény Anna.

GERGŐ Ja.

ÁDÁM Azért nagyon remélem, hogy a lelked egy szétfacsart szardarab. Nagyon remélem.

GERGŐ (csend) Szoktál dumálni anyuval?

ÁDÁM Persze. De nem érdekel.

GERGŐ Nem?

ÁDÁM Nem.

GERGŐ Pedig ha már arról van szó, akkor te vagy anyuci kicsi fiacskája.

ÁDÁM Nincsenek szellemek, oké? Nem fogok diliházba kerülni csak azért, mert anyám még meghalni is túl hiú.

ANYA Bocsánat, hogy éltem!

GERGŐ (anyjára néz, majd elindul) Kimegyek cigizni.

ÁDÁM Mikor lesz az, hogy a felelősség elől nem sétálsz el a semmi-földjére?

GERGŐ (nem válaszol)

ÁDÁM Mikor?

ANYA Pocok, hagyd már ezt a hülegyereket!

GERGŐ (anyjára mutat) Kérdezd meg anyucit, miért cseszte el a nagy-fiát!

ÁDÁM Anci, miért kellett egy ekkora őstulkot kipréselned abból a szent vaginádból?

ANYA (Gergőnek) Azt hittem, már elfelejtette az ancizást.

ÁDÁM Jé! Valaki ugyanúgy mellébeszél, mint az édes kicsi elsőszülött fiacskája! Volt kitől örökölni a tahóságot.

ANYA Na, állítsd le magad, kisfiam! Azért így beszélni még egy halott anyával sem lehet. Nem így neveltünk apáddal.

ÁDÁM Bocsánat. (leül) Bassza meg, anyám szellemétől kérek elné-zést.

GERGŐ (legyint, elindul)

ÁDÁM, ANYA Gergő!

GERGŐ (megáll) Igen?

ÁDÁM Beszélj Annával! Csináljátok vissza valahogy!

ANYA (felkacag)

GERGŐ Nincs mit visszacsinálni. Éva beköltözött, Anna hamarosan té-ged is beköltöztet, úgy szar az egész, ahogy van. Fos. (anyjá-nak) Te meg tűnj el, légy szíves!

ANYA Jól van, jó van. (eltűnik)

ÁDÁM Akkor menj ki a világból! Ha az a megoldás, csináld meg az El Caminot, vagy tudom is én! De ne ezt. Tudom, hogy nem va-gyunk jó testvérek. Nem voltunk. De szeretlek és aggódom ér-ted.

GERGŐ Ne aggódj!

ÁDÁM Miért nem fogadod el, hogy szeretnék jó testvér lenni?

GERGŐ (megvonja a vállát)

ÁDÁM (csend) Hm? (nincs válasz) Miért nem akartatok gyereket? Mindent megoldana, hidd el!

GERGŐ Ahogy a példánk is mutatja, tényleg mindent megold.

ÁDÁM Mellébeszélsz. Megint.

GERGŐ (bekönnyesedik a szeme) Egyszer én nem akartam, egyszer Anna. Aztán így maradt.

ÁDÁM (csodálkozva) Anna sem akarta?

GERGŐ Úgy rémlik.

ÁDÁM Ezt nem hiszem el.

GERGŐ Ne hidd!

(Közben a teraszon Éva félrenyelte a füstöt, fuldoklik. Gergő észreveszi, majd Ádám is.)

GERGŐ Újraélesztem a nőm. Bocs. (kimegy)

ANNA (jön vissza) Ádám, segíts nekem! (leül) Segítségre van szükségem.

ÁDÁM Minden rendben lesz.

ANNA Nem lesz rendben! Megfulladok, ha itt kell maradnom még egy percet. Vigyél el magaddal. Akárhová.

ÁDÁM (nevetve) Az El Camino jut hirtelen eszembe. (félénken) Vagy mehetünk hozzám.

ANNA Miért pont hozzád?

ÁDÁM Nem tudom. Csak úgy jött. Minden hátsó szándék nélkül.

ANNA Nem fogok lefeküdni veled, Ádám.

ÁDÁM (felháborodottan) Nem is akarom.

ANNA (csend) Miért nem?

ÁDÁM Mert a barátom vagy.

ANNA (feláll, mutatja a testét) Erre mondanál nemet?

ÁDÁM (nem érti) Most mi van?

ANNA (durcásan) Te is ugyanolyan vagy.

ÁDÁM Én…

ANNA Miért a két dudám érdekel mindenkit? Nekem van szívem is.

ÁDÁM (nézi Anna melleit) Tudom.

ANNA Feljebb! A szemembe nézz!

ÁDÁM Oda nézek.

ANNA Aham.

ÁDÁM (csend) Tényleg te sem akartál gyereket?

ANNA Ezt ki mondta?

ÁDÁM Senki. (csend) Gergő.

ANNA (könnyes szemmel) Lehet! Nem emlékszem.

ÁDÁM Azt mondtam neki, hogy nem hiszem el. Szerintem te nem…

(Jön vissza Éva és Gergő.)

ÉVA Majdnem megfulladtam. Már láttam a fényt. (leül) Szürreális volt.

ÁDÁM (csodálkozva) Azt mondtad, hogy szürreális?

ÉVA (Gergőnek) Miért, nem az, Gergő?

ÁDÁM (leül) Nem értek már semmit.

GERGŐ De jó neked!

(Esznek tovább. Lassan mindenki lenyugszik, mintha mi sem történt volna.)

GERGŐ Egy ilyen közös kajálásra rá lehet húzni egy egész filmsztorit.

ÉVA Jaaaa, a BÚÉK? Az nagyon kemény.

GERGŐ Az olaszra gondoltam, de tök mindegy.

ÁDÁM Nem francia?

GERGŐ Olasz.

ANNA Van belőle francia is. Tölthetek?

ÉVA (zavartan) A bor közös?

ANNA Nem közös. De szívesen adok. Illetve szimplán csak adok. Tölthetek?

ÉVA Aham.

(Anna mindenkinek tölt, és mindenki iszik, de nagyon sokat, és nagyon gyorsan.)

ÉVA (folytatja a filmelemzést) De itt legalább senki sem csal meg senkit.

GERGŐ (félrenyel)

ÉVA Ja, nem úgy értettem! Hanem hogy már titokban nem. A mobilokat sem kell kitenni középre, mert semmi nem derülhet ki.

ÁDÁM (iszik) Ja.

ÉVA Pedig tök jó játék. (hirtelen vált) Anna, azt lehetne, hogy ne este indítsd el a mosogatógépet? Nagyon hangos.

ANNA (a mosogatógépre néz) Ez hangos?

GERGŐ Dehogy hangos. Nyugodtan mosogass éjjel!

ÉVA Szerintem hangos.

GERGŐ Nem hangos, Éva.

ANNA Akkor nem mosogatok este.

ÉVA Este lehet, csak éjjel ne.

ANNA Jó.

ÉVA (csend) Gergővel megbeszéltük a babát.

GERGŐ Mit?

ÉVA Hogy akarunk egy kisbabát. Tudod.

ÁDÁM Kisbabát, Gergő?

GERGŐ Nem lesz baba.

ÉVA De megígérted.

ANNA Gergő, ha megígérted, akkor legyen!

GERGŐ (nem szól)

ÁDÁM Hatvanhét leszel, mikor érettségizik.

GERGŐ Nem lesz gyerek. Pont.

ÉVA (halkan) De megígérted.

GERGŐ (felcsattan) Nem ígértem meg! Lehetne témát váltani?

ANNA Ne húzd sokáig, mert elhalnak a porontyaid!

GERGŐ Most baszogatsz, persze, de te nem akartál. Te!

ANNA (nem szól, csak néz)

ÁDÁM (súgva magának) *Ggci*.

GERGŐ (harciasan) Tessék?

ÁDÁM (halkan) Apának is nulla leszel.

GERGŐ (hallotta, de nem válaszol)

ÉVA (szomorúan) De azt mondtad, hogy ha azt csinálom a zuhany alatt, akkor lesz kisbabánk!

GERGŐ Majd ha hazajöttem, megbeszéljük.

ÁDÁM Honnan jössz haza?

GERGŐ Compostelából.

ANNA (felröhög)

ÁDÁM Santiago de Compostelából? Te… Te…

ANNA (nagyon röhög)

ÉVA (ő is nevet, de nem érti) Az valami vicces hely?

ANNA A vicces hely a zuhany alatt van. Szopikálva.

ÁDÁM Te elmész az El Caminora?

GERGŐ El.

ÁDÁM Hülyülsz?

GERGŐ Rendbe kell tennem magam.

ANNA Miért, Éva nem rendez le tisztességesen a zuhany alatt?

GERGŐ Hagyjuk, jó?

ANNA Oké!

ÁDÁM Mikor találtad ki?

GERGŐ Régen. (csend) Most.

ÁDÁM (csend) Mikor indulsz?

GERGŐ Nem tudom. Hamarosan.

ANNA Siess vissza, drágám!

GERGŐ Sietek.

ANNA Hány hét is a túra?

GERGŐ Kábé egy hónap. Gondolom.

ANNA Karácsonyra azért hazaérsz, ugye?

GERGŐ Mondtam, hogy egy hónap. Legkésőbb szeptember elején el-indulok.

ANNA Akkor jó. Az még két hónap. Lesz idődd rákészülni.

ÁDÁM (még mindig nem érti) Én csak vicceltem, amikor ezt mond-tam… Te tényleg megcsinálod?

GERGŐ Meg. Lehetne témát váltani?

ÉVA (hosszú csend) Nem játszunk valamit?

ÁDÁM (nevet) Te nem veszel észre semmit, ugye?

ÉVA Ja, mert buta vagyok. Butuska énekesnő. Az is baj, ha jó a kedvem? Ham?

ANNA És mitől jó a kedved, babám?

ÉVA Nemtom. Biztos a bortól.

ÁDÁM Baszki, beköltözöl egy család otthonába, kifogásolod a kurva drága mosogatógép zaját, és pattogsz, mint szar a fazékban? Nem hiszem el.

ÉVA (sértődötten nem válaszol)

ANNA Miért ne játszhatnánk? Nem a Kabos filmben vagyunk.

GERGŐ Az melyik is?

ANNA Nem tudom a címét. Dayka Margittal játszik. Meg gondolom a Jávorral.

GERGŐ Nem, a Jávor ebben nem volt. Mi a címe? Baszki, hogy nem jut ezembe…

ANNA Harapós férj!

GERGŐ Jaj, tényleg! A Bársony Rozi volt a kiscsaj. A Corvinban láttuk, emlékszel?

ÁDÁM (röhög)

ANNA Mi van?

ÉVA Olyan cukin tudsz nevetni!

ÁDÁM Ti most tényleg a Corvinról nosztalgiáztok? Három hónapja itt éltek édeshármasban, huszonmittudomén hány év házasság után, dugod az ex-nőmet, engem iderángattok vasárnapi ebédre, ahol benyögöd, hogy kicsit lekésve a trendekről ugyan, de egy valag pénzt elbaszol az El Caminora, édes bátyuskám, te meg… (Annának is akar mondani valamit, de nem jut eszébe semmi) És bazzmeg, nosztalgiáztok?

ANYA (megjelenik) Anci szelleméről el ne feledkezz!

ÁDÁM (anyjának) Húzz a picsába!

ANNA Hékás! (bort iszik) Ádám, nagyon komoly megállapításokat teszel. De kezdesz össze-vissza beszélni. És ne beszélj csúnyán!

ÁDÁM Tessék? (csend) Egyszerűen nem értem a helyzetet. Nem értelek titeket.

ANNA Csak tudnám, mi olyan bonyolult ebben a helyzetben!

GERGŐ Oh, bárcsak tudnád!

ANNA Gergő, édes, most ironizálsz?

GERGŐ Azt te szoktál, édes!

ÁDÁM Hogy a fenébe tudtad ezt kitalálni, Anna?

ANNA Mit?

ÁDÁM Hogy beköltözteted a házatokba ezt…

ANNA (Évára mutat) Ezt?

ÁDÁM (elszégyelli magát) Őt.

ÉVA (eddig nem figyelt) Akkor játszunk?

ANNA Nem, drágám, nem játszunk. A felnőttek most beszélgetnek.

GERGŐ Miért ne játszhatnánk? Éva, mondd el a szabályokat!

ÉVA Az a szabály…

ANNA (Ádámnak) Azért hagytam, hogy ideköltözzön, mert a férjem boldogsága szent.

ÁDÁM Ja! A szent boldogság miatt esett meg az összeköltözés.

ÉVA Szóval az a szabály, hogy mindenki húz egy nevet, de csak azokét, akik itt vannak, és mondd róla egy történetet, ami szerinte a legboldogabb pillanat volt a kettejük életében.

ANNA (csend) Ezt játsszuk?

ÉVA Miért, nem jó?

ANNA Hol találtad ezt a játékot, Éva?

ÉVA A pszichológusom mutatta.

ANNA Te jársz pszichológushoz?

ÉVA Muszáj. A Gabó megmondja, hogy miket kell csinálnom. Pszichológus, énekórák, edzés, jótékonykodás, ilyenek.

ANNA Jótékonykodsz is? Gratulálok, drágám! Gergő, te hova jársz?

GERGŐ Moziba. (iszik) A Corvinba.

ANNA (elkomorul) Oda?

ÁDÁM És mit láttál legutóbb?

GERGŐ A Pókembert.

ÉVA A Jake Gyllenhaalost? (gilenhólnak mondja)

GERGŐ Azt. De nem így kell mondani.

ÉVA Hanem?

ANNA (folynak a könnyei) Dzsilenhaál.

GERGŐ (csend) Sírsz?

ANNA Megnézted nélkülem?

GERGŐ (zavartan) Meg.

ANNA Tudod, mennyire szeretem!

GERGŐ Nem tudtam, hogy jönnél te is.

ANNA Veled soha!

ÁDÁM (kicsit részeg) Anya! Anci! Hallod? Téboly ez a pár. Kész téboly!

ÉVA (nem figyelt) Leírom a neveket, és húzunk.

(Éva cetlikre írja fel a neveket, a többiek csendben várnak. Anna is próbálja összeszedni magát. Mikor végzett, Éva a neveket beledobja a gyümölcsöstálba.)

GERGŐ Ki az a Gabó?

ÁDÁM A menedzsere.

GERGŐ Már az is van?

ÉVA Kész. Ki húz elsőnek?

ÁDÁM (húz) És ha magamat húzom?

ÉVA Akkor visszateszed.

ÁDÁM (húzott, olvassa a nevet) Gergő.

ÉVA Na? Mit volt legboldogabb pillanatotok?

ÁDÁM (hosszan gondolkozik) Három éves lehettem, elmentünk négyen kempingezni. Anci, apci, Gergő és én…

ANYA (mosolyog)

GERGŐ (halkan) Apci, bazzmeg…

ÉVA Maradj már!

GERGŐ Én voltam Hapci, kisöcsém meg a Tudor.

ÁDÁM Folytathatom? Esténként anyuék elmentek sétálni…

GERGŐ Anciék, nem?

ÁDÁM Jó, akkor Anciék!

GERGŐ (mutatja kezeivel az idézőjelet) És sétálni mentek, aha.

ÁDÁM (Gergőre néz)

ÉVA Na!

ÁDÁM Ketten maradtunk, és Gergő minden este elénekelte nekem az Egyszer egy királyfit. És el is játszotta. Nagyon vicces volt. És nagyon kedves. Nagyon szerettem. Nagyon… (énekel) Egyszer egy királyfi, mit gondolt magában, hihihi, hahaha…

(Ádám énekel tovább, majd próbálja megölelni Gergőt.)

GERGŐ (eltolja magától) Részeg vagy, hülegyerek. (húz, elolvassa a cetlit, lassan a mennyezetre néz elgondolkozva)

DAL: EZT BEHÚZTAM

ANNA (Gergőnek) Az élet nem játék,
megfőz, mint egy rossz kávét.
Pedig sokkal jobb lenne
egy latte, és szirup benne!
Ezt most jól behúztam én.
Mit kapok tőled a legvégén?

EGYÜTT Azt, hogy volt jobb már,
a régi emlékeink a legnagyobb kincs.
Elmúlik a forró nyár.
A sok lesz a kevesebb, mint a nincs.

ÁDÁM (Annának) Az élet nem játék.
Veled bármikor szambáznék,
ki a világból, el innen,
fel a Mennybe egy szívliften.
Ezt most jól behúztam én.
Mit kapok tőled a legvégén?

EGYÜTT Azt, hogy volt jobb már,
a régi emlékeink a legnagyobb kincs.
Elmúlik a forró nyár.
A sok lesz a kevesebb, mint a nincs.

ÉVA (Ádámnak) Az élet nem játék.
Nem voltam több mint egy ajándék.
(Gergőnek) De neked mindenem odaadtam,
s vártam, hogy tőled ezt visszakapjam.
Ezt most jól behúztam én.
Mit kapok tőled a legvégén?

GERGŐ (Évának) Drágám, semmit sem adok neked,
pedig a gyengém a szép feneked.
De volt, mikor igazából szerettem,
és ahogy szoktuk: mindent elcsesztem.
Ezt most jól behúztam én.
Mit kapok tőled a legvégén?

EGYÜTT Azt, hogy volt jobb már,
a régi emlékeink a legnagyobb kincs.
Elmúlik a forró nyár.
A sok lesz a kevesebb, mint a nincs.

GERGŐ (felolvassa a nevet) Anna…

ÉVA De jó! Mi volt a legboldogabb pillanatod vele?

GERGŐ (hosszú csend) Nem tudom… (halkan) Minden.

ANNA (kirohan)

(Sötét.)

3. ŐSZ

(Ádám porszívózik. Anna jön be egy cserepesvirággal a kezében.)

ANNA Ádám. (ordít) Ádám! (csend) Ádám!

ÁDÁM (kikapcsolja) Igen?

ANNA (mutatja a virágot) Hervad.

ÁDÁM (nézegeti) Érdekes. Elvileg mindenhol megél.

ANNA Itt miért nem?

ÁDÁM A virágoknak lelkük van. Talán a környezet teszi. A sötét hangulat.

ANNA Ádám, itt nincs sötét hangulat. Ősz van. Ennyi.

ÁDÁM De, Anna, az van. Mélysötét, borongós, szar hangulat lepi be ezt a házat.

ANNA (nevet) Lepi? Akkor ezt megbeszéltük. Kidobom. (kimegy)

ÁDÁM (csend) Mit csinálsz? (vár) Anna, mit csinálsz?

ANNA (jön vissza) Még mindig komolyan gondolod?

ÁDÁM Te kidobtad a virágot?

ANNA Már randa volt. Na, még mindig?

ÁDÁM Mi mindig?

ANNA Hogy megveszed a házrészemet. Hogy visszaveszed. Komolyan gondoltad?

ÁDÁM Ha ezt akarod, akkor igen, komolyan gondolom. De miért dobtál ki egy élőlényt?

ANNA (nevet) A virág nem élőlény. Csak él.

ÁDÁM Tehát: élőlény.

ANNA Visszahozzam?

ÁDÁM Igen, hozd vissza!

ANNA A kukából?

ÁDÁM Ha odadobtad, akkor onnan. Nem hiszem el, téged nem ismertelek lelketlennek.

ANNA Tán a virág rabolta el. (elindul) Gergő miatt csinálod?

ÁDÁM Mit?

ANNA A rendet.

ÁDÁM Nem… Csak úgy… Meg miatta is. Hat hete nem láttam. Azért tud hiányozni!

ANNA Mindent kommunista ünnepekre időzítetek. Április 4., megszületik Gergőke. Május 1., megszületik Ádámka. November 7., megszületik a várva várt nagytalálkozás. Ti vagytok a rendszert-nem-váltó tesók. (kimegy)

ÁDÁM (utána kiált) Már november 9. van.

(Ádám porszívózik tovább. Egy gurulós bőrönddel érkezik Gergő. Csendben nézi a szorgoskodó Ádámot.)

ÁDÁM (észreveszi Gergőt, kikapcsolja) Régóta nem volt takarítva. Gondoltam, megcsinálom.

GERGŐ (csend) Neked elment az eszed? Hülye vagy? Teljesen hülye vagy? Meghülyültél? Azt a minimális méltóságodat is megmártod a fosban?

ÁDÁM (csend) Megjöttél?

GERGŐ Anna kukázik. (nincs válasz) Úgy gondolom, a mai napon értünk le a pokol legmélyebb bugyrába. (csend) Megjöttem.

ÁDÁM A virágot keresi. Anna. (csend) Milyen volt?

GERGŐ Milyen virágot? A kukában? (csend)

ÁDÁM Ott. Koszorúfutóka. Tudod, amit még Évának… mindegy.

GERGŐ Értem. (csend) Te miért takarítasz a házunkban?

ÁDÁM Gondolom azért, mert marha jófej vagyok.

GERGŐ Ez jófejség?

ÁDÁM Különben meg hamarosan a sajátomban takarítok.

GERGŐ Ott bármikor.

ÁDÁM Itt.

GERGŐ Hol itt?

ÁDÁM Itt.

GERGŐ (nem érti)

ÁDÁM Anna felajánlotta, hogy vegyem meg a részét.

GERGŐ Elköltözik?

ÁDÁM Maradhat. Megengedem.

GERGŐ Neked teljesen elment az eszed?

ÁDÁM Pénzre van szüksége. Ingatlanba fektetni mindig megtérül. És a család, tudod, mindenekelőtt!

GERGŐ De miért pont az enyémbe?

ÁDÁM Annáéba. Ami az enyém volt.

GERGŐ A testvérem vagy, bassza meg!

ANYA (megjelenik) Fél.

GERGŐ (anyjának) Szia. Te legalább hiányoztál.

ÁDÁM Ez egy párbeszéd magaddal? (észreveszi anyját) Ja, szia, anya. Izé, Anci… (Gergőnek) Mióta elmentél, nem láttam.

ANYA Perbeszéd. Kac-kac.

ÁDÁM Gergő, baszki, eltűnsz két hónapra, semmit nem tudunk rólad, Éva kéthetente partyzik egyet az idétlen haverjaival, Anna meg itt van egyedül a költségekkel. Mit számít neked, hogy ki fizeti helyetted a rezsit? Megveszem, ez már tény.

GERGŐ (csend) Ez egy megoldás szerinted?

ANYA Szeressétek egymást, fiúk!

GERGŐ Anya, fogd be!

ÁDÁM (anyjának) Tényleg.

GERGŐ (leül) Ez nagyon durva volt.

ÁDÁM A túra?

GERGŐ Ez nem túra. Zarándoklat.

ÁDÁM Jaa! A térded bírta?

GERGŐ Minden bírta. El sem hiszed, hogy megváltoztatott.

ÁDÁM Hallottam a belépődnél. Tahóságban megtartottad a szintet.

GERGŐ Éva?

ÁDÁM A Madáchban felvételizik.

GERGŐ Nem jöttetek össze újra?

ÁDÁM A te nőd már.

GERGŐ Beszélnem kéne vele!

ÁDÁM Csak tessék! Te legalább beszéled a nyelvét.

GERGŐ És Annával?

ÁDÁM Mi van Annával?

GERGŐ Vele sem?

ÁDÁM Mi van?

GERGŐ Nem melegedtetek össze?

ÁDÁM (elpirul) Én soha…

ANNA (jön vissza a virággal) Hello.

GERGŐ (zavarja, hogy Anna szinte rá sem néz) Hiányoztál.

ANNA (felkacag)

GERGŐ A szobám még megvan?

ANNA Évát kérdezd, ő lakja.

ÁDÁM Kiviszem a porszívót.

ANNA Köszi.

(Ádám kimegy a porszívóval.)

GERGŐ (nézi a virágot Anna kezében) Haldoklik, mi?

ANNA Ádám hisz benne. Feljavítjuk.

GERGŐ (csend) És amúgy?

ANNA Nem pakolsz ki? Zuhanyozhatnál is egyet.

GERGŐ (szagolja magát) Szerintem ráér.

ANNA (leül Gergő mellé) Eladom a részem Ádámnak. És visszaköltözöm anyuékhoz.

GERGŐ (zavartan) Agárdra?

ANNA El kellene válnunk. Hogy élhessünk tovább.

GERGŐ Anna…

(Anna kezében a virág hirtelen kigyullad. Nagy lángok csapnak fel. A döbbenet után Anna ledobja a földre, Gergő eltapossa.)

GERGŐ Ez mi volt?

ANNA (szárazon) Valami történni fog.

GERGŐ (viccesen) Ezt háromponttal a végén mondtad?

ANNA Tessék?

GERGŐ Valami normál szarság történik majd, vagy valami durvább?

ANNA (elmosolyodik) Hülye vagy.

ÁDÁM (jön vissza, látja a virágot) Ketten végül legyőztétek?

GERGŐ Meggyulladt.

ÁDÁM A virág?

GERGŐ Az.

ANNA Tényleg.

ÁDÁM (nézi a virágot) Nem szoktak.

ANYA Jön az Armageddon. Érzem a csontjaimban.

GERGŐ (lepisszegi anyját)

ANNA Üljünk le, beszélnünk kell!

ÁDÁM (leül) Baj van?

GERGŐ (leül) Nem tökölsz, édesem, húsz perce érkeztem, de már ki is nyitott a bíróság.

ANNA Lassan pontot kell tennünk az i-re.

GERGŐ Melyikre?

ANNA Lezárult egy korszak. És nem szeretnék fájdalommal kilépni belőle.

ANYA No lám, megjelent az új Nagy Ő?

ANNA Kezdem én, jó?

ÁDÁM Mit?

ANNA Az őszinteséget.

GERGŐ Mit?

DAL: SZAMBA

ANNA Tegnap még elhittem azt,
hogy az élet csupa élmény,
hogy csak veled merülhetek
a szerelem óceánjának legmélyén.

ÁDÁM Aztán mégsem így volt.
Igyunk egy pohár bort!

ANNA Talán egy baba? Áh! - mondom részegen.

Egy szamba, esetleg, édesem?

GERGŐ Tegnap még elhittem én,
hogy majd veled minden más lesz,
hogy majd együtt sikerül,
mert te mindig, mindenben megértesz.

ÁDÁM Aztán mégsem így volt.
Igyunk egy pohár bort!

GERGŐ Talán egy gyerek? Áh! - mondom részegen.
Egy szamba, esetleg, édesem?

HÁRMAN Van az úgy, hogy elhisszük:
ami örök, az addig is tart.
Aztán rájövünk, hogy a célszalag
nem ott van, ahol a start.
Van az úgy, hogy egyikünk
pont nem azt akarja majd,
amit a másik elképzelt.
S jöhet a nagy sóhaj:
mégsem úgy lett, ahogy volt.
Igyunk egy pohár bort!

ANNA Ne keserítsük meg egymás életét. Most még szépen elválhatunk. Te erre, Ádám arra, én amarra. Nem akarok egyedül maradni. De amíg nem tudlak téged lezárni, nem vagyok képes lépni. Nincs levegőm, érted? Neked ott van Éva. (Ádámnak) Vagy neked. (Gergőnek) Próbálj meg nélkülem élni! Próbálj meg élni!

GERGŐ (legyint) Akkor legyen így!

ANNA (csend) Ennyi?

GERGŐ Van valakid?

ANNA (szemrehányón néz rá)

ÁDÁM Bocsánat, hogy beleszólok, de én is jócskán meg lettem említve: nem lehetne, hogy felnőttként megpróbáljátok ezt kijavítani? Nehogy már elcsesszetek húsz évet az életetekből, mert vannak problémák, amikről képtelenek vagytok felelősséggel beszélni! Mindent meg lehet oldani.

GERGŐ Nem kell túldramatizálni! Van még 20-30 aktív évem, azt majd nem cseszem el.

ANNA Aham.

GERGŐ Ne legyél már megint pikírt! Tudod jól, hogy nem csak én vagyok a felelős. És azt se felejtsük már el, hogy volt azért nagyon király 6-7-8-9 évünk. Tíz. Vagy nem volt?

ÁDÁM (nem figyelnek rá) És nekem már semmi közöm Évához…

ANNA (Gergőnek) Mondta valaki, hogy nem volt?

GERGŐ Erről rinyálsz hónapok óta. Bocsánat, hogy feladtam, hogy elgyengültem, és csináltam egy kurva nagy hibát! Néha van ilyen. De ne legyek már én a minden jó elrontója! Hat hétig mentem előre a nagy semmiben, csak egymagamban, hidd el, volt időm átgondolni mindent. És megváltoztam. De tényleg!

ÁDÁM Próbálom lefordítani: vissza lehet még hozni azokat a szép éveket. Ezt mondjátok mindketten, nem?

ANNA (Gergőnek) Tudod mi az a pillangóhatás? Vagy az emeletes busz, a guggoló tigris, a delfin, a béka, a pihenő lótusz? Ham?

GERGŐ Mi van?

ANNA Édesem, ezek rohadt nehéz szexpózok. Amiket mi szépen kihagytunk, mert elég hamar átálltunk az ünnepnapi együttlevésekre. És ötvenévesen már nem tudjuk visszacsinálni, mert az ízületeink, végtagjaink, fizikumunk, libidónk már nem akar partner lenni ebben. És… Uramatyám, mi mindent kihagytunk még, amit már nem lehet visszahozni!

GERGŐ (nem érti) A szex a gond?

ANNA Ne már! Nem, nem a szex a gond. Illetve az is. De elmész a Pókemberre nélkülem, bazzmeg! Már csak naponta egyszer mosol fogat. A füledből szőrcsomók lógnak ki. Leszarsz mindent.

GERGŐ Amennyit az utóbbi hónapokban trágárkodsz, annak a tizedét sem tudtad összehozni az azelőtti évtizedekben.

ANNA Aham.

GERGŐ Mi a tökömet szenvedünk itt fél éve? Lépj le, vagy lépek én. Oké?

ANNA Mert te most megtisztultál a spanyoloknál, kac-kac-kac.

GERGŐ Legalább próbálkozom.

(Gergő a hajába túr, egy maréknyi tincs a kezében marad. Erősen csodálkozik.)

ÁDÁM (csend) Anna ezekről honnan tudsz?

ANNA Mikről? (Gergőnek) Mi van veled?

ÁDÁM Guggoló béka, emeletes lótusz.

ANNA A netről.

ÁDÁM Fura.

GERGŐ (nézi a marék hajat) Mi a tököm ez?

ANNA A tanévet még megcsinálom itt. Nyár elején elköltözöm. Addig hadd kérjelek meg, hogy keress valami lakást! Aztán Ádám majd megveszi a te részedet is, ugye?

ÁDÁM (mobilján keresgél) Akár!

ANNA Nézesd meg a hajadat, mert valami nem stimmel vele! (feláll) Szilveszterkor már ne legyél itthon, kérlek!

GERGŐ (gúnyosan) Ahogy a várőrúrasszony kívánja.

ANNA (elindul)

GERGŐ (utána kiált) Akárhogy is próbálsz alázni, ez a test nem egy 48 éves férfi teste. Ezt azért te is aláírhatod!

ANNA (megáll) Kár, hogy a golyóid combközépig lelottyadtak! Mert azért ez valamicskét ront a képen. És csak lazán markolgasd, mert egyszer a kezedben maradnak! (elindul) Legjobban az oldalazó szambát sajnálom. Mert szép és hajlékony lábaim vannak. (kimegy)

ÁDÁM (mobilján pötyög) Tényleg vannak ilyenek! (olvas) A pihenő lótusz. Ez nem egy sima misszionárius póz. A különbség a nő fél lótuszülésbe felhúzott térde, ami mélyebb behatolást tesz lehetővé. Ez persze csak olyannak ajánlott, aki mondjuk jógázik vagy sokat meditál. (nevet) Ki olvas ilyeneket?

GERGŐ Például te. (csend) Érted ezt az egészet? Hogy lehet, hogy te felnőtt módjára meg tudsz bocsájtani nekem, Anna meg nem képes kilépni ebből a sértett csajos daczónájából?

ÁDÁM Nem bocsátottam meg. Csak tovább léptem. Egy életünk van.

ANYA (eddig csak figyelt) Fiúk, mennyi jel kell még, hogy felfogjátok végre?

GERGŐ ÉS ÁDÁM Mit?

ANYA Tegyétek már félre ezt az ál-férfias büszkeségeteket, és ne beszéljetek mellé! Mind a ketten odavagytok Annáért. Pont. Gergőkém, tiéd az elsőbbség, mégis a férje vagy. Vagy szerezd vissza, vagy zárd le! (Ádámnak) Te meg ne akard megülni a használt lovat! Annyi szép lány forog körülötted, találj egyet magadnak. Egy sajátot. (legyint) Annyira férfiak vagytok, jesszumpepi!

(Nagy koppanás. Odanéznek, egy döglött madár fekszik az ablak alatt.)

ÁDÁM Ez mi?

GERGŐ (anyjára néz)

ANYA (megvonja a vállát) Mit tudom én! Közeleg a végzet. Vagy valami hasonló.

GERGŐ Kösz, anya. Kicsit magunkra hagynál bennünket?

ANYA Zavarok?

GERGŐ (bólint)

ANYA Már nincs sok hátra.

GERGŐ Miből?

ANYA (magára mutat, majd elillan)

ÁDÁM Ebből hogy jössz ki?

GERGŐ Mármint hogyan jövünk ki.

ÁDÁM Nem hiszem, hogy ez az én problémám lenne!

GERGŐ Ha még egyszer meghallom a probléma szót, felgyújtom a házat. De én is benne égek, az tuti.

ÁDÁM Nem tudom, mit lehet tenni ilyenkor. Nem ismerem a női lelket. Szerintem a férfit sem.

GERGŐ Neked ott az éttermed, van egzisztenciád, van jövőd. De én? Nekem mi marad?

ÁDÁM (megvonja a vállát)

(Érkezik Éva. Csendesen sírva leül egy fotelba.)

ÁDÁM (halkan) Nem sikerült?

ÉVA (felsír)

DAL: HÍRES AKAROK LENNI

ÉVA Oh, hogy én mindent elhittem!
Leszek majd szupersztár,
nem kell több, mint egy jó hangszál.
Oh, próbáltam ezerszer,
de a hangom nem fénylő búgás.
Hinni a sikert, sajnos túlzás.

Mégis hittem, hogyha akarom, összejön.
Mégis hittem, holnap a siker talán beköszön!

Kár, hogy egyedül voltam!
Hittem, az ölembe pottyan
a siker, a hírnév,
egy megtömött bankszéf.
Miért nem szóltál?
Miért nem szóltál?
A végén rám mi vár,
hogyan lehetek sztár?
Hogyan nem? S maradok
az, aki most is vagyok?
Nem érdekel, mi az ára,
csak ezt akarom!

Oh, hogy én mindent elhittem!

ÁDÁM Mindent elhittél…

ÉVA A hírnév majd átölel,
a csúcsra könnyen juthatok fel.

ÁDÁM Ez volt a legnagyobb tévedés.
ÉVA Mármint ébredés?
ÁDÁM Sajnos a hangod rémes búgás.
EGYÜTT Hinni a sikert, sajnos túlzás.

ÉVA Kár, hogy egyedül voltam!
Hittem, az ölembe pottyan
a siker, a hírnév,
egy megtömött bankszéf.
ÁDÁM Állj! Maradj végre csendben!
EGYÜTT Miért nem szóltál?
Miért nem szóltál?
ÉVA A végén rám mi vár,
hogyan lehetek sztár?
Hogyan nem? S maradok
az, aki most is vagyok?
Nem érdekel, hogy mi az ára,
csak ezt akarom!

ÉVA Én elhittem.
ÁDÁM Tényleg elhitted.
ÉVA Én elhittem.
ÁDÁM Tényleg elhitted.
ÉVA Lehetek az, aki álmomban várt rám.
Hogy aranyba mártott kincs az én szám.
Én elhittem.
Én elhittem.

ÉVA (sír)
ÁDÁM (nyugtatja) Minden rendben lesz.
GERGŐ (félénken) Hahó… Megjöttem…
ÉVA (szipogva) Szia. (odabújik Gergőhöz) Ugye, te szeretsz?
GERGŐ (sután simogatja Éva haját) Persze. Megyek, lezuhanyzom. És kipakolok.

(Gergő a saját haját simogatva elindul. Most nem marad semmi a kezében.)

ÉVA Akarod, hogy menjek veled?
ÁDÁM (felröhög)

GERGŐ Majd legközelebb. (kimegy)

ÁDÁM (csend) Ha gondolod, jöhetsz az étterembe.

ÉVA Énekelni?

ÁDÁM Hát… Inkább pultozni. Amíg nem lesz valami.

ÉVA Nem akarok pincérnő lenni!

ÁDÁM Valamiből élned kell. Szerintem Gergő már nem tudja fiz… Izé…

ÉVA (durcásan) Nem leszek pincérnő!

(Jön be Anna Gerdával, a német lánnyal.)

ANNA (visszafojtott dühvel, cinikusan) Gelgó, azt hiszem, ez a kislány téged keres. (vár) Gelgó!

GERGŐ (hangja) Uramatyám, mit csinált Éva ebből a lakásból? (érkezik) Mi van? (meglátja Gerdát, lesápad) Mi a…!

GERDA [németül] Szia, Gelgo! Nagyon nehezen találtalak meg. Terhes vagyok. Babám lesz. Tőled van. Csinálj valamit, mert nekem nem kell.

ÁDÁM (Gergőnek) Ismered?

GERGŐ (sápadtan) Asszem…

ANNA (gúnyosan) Háromponttal mondtad? (csend) Ki ez a lány, Gergő?

GERGŐ (halkan) Egy ismerős. Az útról.

ANNA Milyen útról, Gergő?

GERGŐ (halkan) El Camino.

ANNA Nem hallom, drágám. A magányosan megtett, lelkedet megtisztító zarándok utadról, Gergő?

GERGŐ (bólint)

ANNA Nem nagyon beszélek németül, de szerintem ez a kislány azt magyarázza nekünk feldúltan, hogy - csak jelzem: csúnya szó következik - kurvára felcsinálta Compostela felé menet egy kapuzárási pánik elől menekülő, budapesti, félházas pasinger, hm, Gergő?

ÉVA (felháborodva) Kicsoda?

ANNA Gergő, bazzmeg! Évikém, drágám, kisbogaram, az embered megfedezte ezt a német kiscsajt.

ÉVA Mi? (eszmél) Ja! (feldúltan) Igaz ez? Megcsaltál?

ÁDÁM (röhög) Ez már görög dráma.

GERDA [németül] Gelgo! Addig itt maradok, amíg nem találsz egy megoldást. Elbocsátottak az étteremből. Nincs munkám. Pisilnem kell. Hol a vécé?

ANNA (közel lép Gergőhöz) Ctrl A… (fejbevágja) Ctrl X… (fejbevágja) és kikapcs. Mindent felejts el, amit ma mondtam. Gyűlöllek, te szarzsák! (Gerdának) Gyere! *Toilette* arra. (kimennek)

ÉVA (Gergőhöz lép) Nekem is egy szarzsák vagy. (utánuk rohan) Én is megyek pisilni.

ÁDÁM Szilveszterig van egy bő hónap. Szerintem minden rendben lesz… (legyint)

(Sötét.)

4. TÉL

(Anna, Éva és Gerda a kanapén fekszik, takaróval betakaródzva, tévét néznek. A tévé fényei megvilágítják arcukat. A nappali szélén egy feldíszített karácsonyfa izzói világítanak. A kertben, az üvegajtóban áll Gergő, és cigarettázik. Mellette egy bőrönd. A falilámpa fényében látszik, ahogy esik a hó. Bús karácsonyi dal szól, Gergő néha beledalol a melankóliába.)

DAL: A LÁMPAFÉNYBEN HULL A HÓ

GERGŐ Hajnal…
Különös Szilveszter…
Ismertem egy lányt…
Szerelmes vagyok minden nőbe…
Nélküled…
Ez az a ház…
Most múlik pontosan…
Nem adom fel…
Most kéne abbahagyni…
Belehalok…

(A tévében megszólal a Himnusz. Gergő lábával eltapossa a csikket, megfogja a bőröndöt, és elindul.)

(Sötét.)

5. TAVASZ

(Udvar. Ápolt gyep, középen egy fa, körben kerti bútorok. Gergő és Ádám ülnek egy-egy kerti székben, söröznek.)

GERGŐ Csajok?

ÁDÁM Mindenki dolgozik. Isten éltessen! (koccintanak)

GERGŐ Köszi.

ÁDÁM Negyvenkilenc. Majdnem félszáz. (iszik) Meló?

GERGŐ Semmi. Lassan kiürül a kassza.

ÁDÁM Költözz vissza! A te házad… is.

GERGŐ Majd.

ÁDÁM Válás hogy áll?

GERGŐ Anna nem tárgyal velem.

ÁDÁM Minden rendben lesz.

GERGŐ (összenéznek, felröhögnek)

ÁDÁM (anyjának, aki mögötte áll) Anci, mikor mész?

ANYA Még nincs itt az ideje.

ÁDÁM Azt ígérted pedig.

ANYA Nincs már sok, Pocok. Még várok.

ÁDÁM Mire?

ANYA (sóhajt) Hogy fogok én hiányozni nektek!

GERGŐ Csak nekem, anyuka.

ANYA Műtesd meg a kezed!

ÁDÁM Nincs pénze.

ANYA Adj neki!

ÁDÁM (nevet) Ad a tököm.

ANYA Nagyon trágárak lettetek. Amióta ennyi a nő.

GERGŐ Lófaszt. (iszik) Lófaszt, anya.

ANYA Lepihenek. (elindul)

ÁDÁM Csendben leszünk. (felröhög) Csak ne horkolj!

ANYA Nem szoktam.

GERGŐ Fura egy szellem vagy. De a célt eléred, szépen lassan kikészítesz minket.

ANYA Hülegyerek. (kimegy)

ÁDÁM (csend) És?

GERGŐ A jövőn jár az eszem.

ÁDÁM A nem is olyan távoli jövőn?

GERGŐ Amikor megvalósul az apokaliptikus vízió.

ÁDÁM És egy maroknyi túlélő a létezésért küzd.

GERGŐ A pusztulás szinte a teljes kihalás szélére sodorja az emberiséget.

ÁDÁM Az általunk megismert világ romokban.

GERGŐ Az emberiség egy új, sötét korszakba süllyed.

ÁDÁM A világméretű katasztrófa után.

GERGŐ A megtizedelődött népességnek két férfi az utolsó reménye.

ÁDÁM Akik vállalják, hogy újra benépesítik a Földet.

GERGŐ Megkeresik a túlélő asszonyokat.

ÁDÁM És nemes cselekedetükkel végig nemzik a világot.

GERGŐ (nagyon röhögnek) Megvolt Gerda?

ÁDÁM Ez a lány úgy főz, mint egy álom! Nem tudom, hogy akadtál rá, de az étteremnek új korszaka kezdődött, mióta ő a séf.

GERGŐ Megvolt?

ÁDÁM (iszik) Szereztem neki egy orvost. Ukrán.

GERGŐ Hm?

ÁDÁM Mi hm?

GERGŐ (mutatja az aktust)

ÁDÁM Dehogy!

GERGŐ Te gusztustalan állat. Mikor kijön a gyerek, majd szétveri a fejed: jó ez neked, jó ez neked?

ÁDÁM (röhögnek) Perverz disznó! (röfög)

GERGŐ (csend) Tényleg megcsináltad?

ÁDÁM Mondom, hogy nem!

GERGŐ (nem hiszi) Szent Ádám lezuhant az erkölcs ormáról a bűn sáros mélységébe.

ÁDÁM (iszik) Ne hidd el!

GERGŐ (csend) Nálad lakik?

ÁDÁM Áh, Anna nem engedi. Anyáskodik mindkettőn.

GERGŐ Éva is itt van még?

ÁDÁM Aham. Múltkor szereztem neki egy fellépést.

GERGŐ Hol?

ÁDÁM Gárdonyban, egy lakodalomban. Mari Zsuzsit énekelt. (énekel) Gazdag férjjel minden más…

GERGŐ Te vagy az új Gabó?

ÁDÁM Úgy tűnik. (iszik) De nálam nem énekel. Amíg élek, nem énekel az étteremben. Mondjuk pultosnak talán még rosszabb! De akkor sem. (hosszú csend) Miért nem lett gyereketek?

GERGŐ (hallgat)

ÁDÁM Amerikai filmekről szoktak kritikát írni, hogy a felvillantott izgalmas történetszálat nem sikerült kellően kibontani. Nem volt meg a kellő konklúzió, hogy úttörő film válhasson belőle. (csend) Ez a ti meg nem született gyereketek is ilyen. Böffentetek valamit Annával, de igazából nincs megmagyarázva a miért. Pedig hiszem, hogy ezért történt minden.

GERGŐ Könnyű lenne erre fogni. Annyira tipikus sztereotípia, hogy a gyerek mindent megold. Pedig nem.

ÁDÁM De miért nem lett?

GERGŐ Két felnőtt életet nem sikeredett egy fedél alatt tartani. Ennyi.

ÁDÁM Gergő!

GERGŐ (csend) Szerintem Anna nem akarta. Jobban nem akarta, mint én. Talán félt. Nem akart felnőni.

ÁDÁM Anna?!?

GERGŐ Igen, Anna. Csak neked ő tökéletes ember.

ÁDÁM Azt hittem, neked is.

GERGŐ (feláll) Szerintem megyek. Ma nem lesz köszöntés.

ÁDÁM Pedig elébe jöttél a pofonnak.

GERGŐ Ja.

(Gergő elindul, Ádám nem áll fel. Érkezik Gerda. Hosszan néznek egymásra Gergővel, majd a kis kerek pocakos lány Ádámhoz lép, és hosszan szájon csókolja. Ádám majdnem megfullad, alig tud felpattanni, törölgeti a száját.)

GERDA [németül] Adam! Ez a magyar munkamorál szörnyű. Ha megszületik a baba, én lelépek. Majd Gelgo felneveli. Megtaláltam a valuta kasszát.

ÁDÁM (széttárja a karját) Bogaram, még mindig nem értelek.

GERDA [németül] Ma nem dolgozom. Elfáradtam. Faszom. (kimegy)

GERGŐ Szerintem még pipa rám. (csend) Nem hasonlít anyára?

ÁDÁM Gerda?

GERGŐ Ja.

ÁDÁM Nem vettem észre.

(Jön Éva. Nem vesz tudomást Gergőről.)

ÉVA Ádám! Gerda lelépett. Akkor én sem dolgozom. Fáradt vagyok. (leül) Azt ígérted, énekelhetek majd.

ÁDÁM Éva… (legyint)

ÉVA Mi bajod van velem?

ÁDÁM Részletezzem?

ÉVA Nem tudsz túllépni ezeken az apróságokon? Annyira vaskalapos vagy!

ÁDÁM Nem vagyok vaskalapos, Éva. Sosem ígértem meg, hogy énekelni fogsz. Dolgozhatsz nálam, szerintem ez elég nagy segítség.

ÉVA Ja, persze. rabszolgának jó vagyok. Bezzeg a zuhany alatt meg ígérgetsz!

GERGŐ Bocsi, az én voltam.

ÉVA Te kussolj! Ádám is szokott zuhanyozni, képzeld! Mit keresel itt egyébként is?

GERGŐ Ez az én házam, ha jól tudom.

ÉVA Még. (elkeseredve) Miért nem találok egy normális férfit?

ÁDÁM Irány Santiago de Compostela! Ott hemzsegnek a jófej pasik.

ÉVA (kíváncsian) Tényleg?

ÁDÁM (Gergőre mutat) Voilá!

ÉVA Hülye vagy.

GERGŐ (csend) Na, megyek. (nem figyelnek rá) Csáó! (kimegy)

ÉVA Miért nem hiszel bennem?

ÁDÁM Éva, hagyjuk ezt!

ÉVA Nem hagyjuk!

ÁDÁM (sóhajt) Nem énekelsz jól. Ebből nem tudsz megélni. Bocs.

ÉVA (felpattan) Te aztán tudod!

ÁDÁM Az X-Faktorból is úgy vágtak ki, mint…

ÉVA Szemétláda! (kirohan)

ÁDÁM (iszogat) Anci! (csend) Anci! (csend) Anya!

ANNA (Ádám mögött áll) Ne igyál többet!

ÁDÁM (zavartan felpattan) Szia, Anna! Bocsánat.

ANNA A lányok?

ÁDÁM Pihennek. A szobájukban.

ANNA (leül) Még három hónap.

ÁDÁM Tényleg visszamész?

ANNA Felvettek a Chernelbe. A helyi gimnázium.

ÁDÁM Szerintem nem jó ötlet. Nem akarsz énekelni? Megmenedzsellek. (nevet) Évánál jobb vagy.

ÉVA (eddig hallgatózott) Ja, persze! Engem meg elküldenél Kompasztállóba.

ANNA Ne veszekedjetek egyfolytában!

ÉVA Hát jó.

(Éva elénekli a lakodalmas „Mari Zsuzsi” dalt.)

DAL: NAPERNYŐ ÉS BAMBI

ÉVA Gazdag férjjel minden más,
az élet egy nagy nyaralás.
Mindent megkapsz, kérni nem is kell,
elég, ha kibuggyan a mell.

Mindent megkapsz.
Édes az élet, egyszerű a képlet.
Mindent megkapsz.
Nem kell félni, úgy kell élni!

Gazdag férjjel minden más.

ÁDÁM Ez a csaj brutál jó nő, ez nem is vitás.

ÉVA Papírpénz hullik a fejemre zsákszám.

ANNA Bár lennék butuska, ezt kipróbálnám!

EGYÜTT Mindent megkapsz.
Édes az élet, egyszerű a képlet.
Mindent megkapsz.
Nem kell félni, úgy kell élni!

(Ádámék lagymatagon megtapsolják Évát.)

ÉVA Ennyi? Ennyi? Igenis jó vagyok!

ANNA (feláll) Fáradt vagyok én ehhez.

ÉVA Most mi bajod van velem neked is?

ANNA Nekem?

ÉVA Miért kell mindenkinek a lelkembe taposnia?

ANNA Éva, drágám, ne felejtsük már el, hogy a férjem garnitúráját políroztad fényesre a hátam mögött.

ÉVA Mondtam már, hogy bocsánat. És akkor meg miért akarod, hogy itt lakjak veled?

ANNA Én akarom? Én?

ÉVA Hát nem is én.

ANNA Neked elment az eszed, édesem!

ÉVA Ne édesezz! Te talán nem porszívóznád le Ádámkát? Azt hiszed, nem látom, mire megy ki a játék?

ÁDÁM Éva!

ÉVA Te ne szólj bele! Sosem szerettél. Mindig a sógornődre vágytál. Azt hiszed, nem vettem észre?

ÁDÁM (felüvölt) Kussoljál már!

ÉVA Így nem beszélhetsz velem! (Annának) Visszaköltözöm a szobámba.

GERDA (jön be) [németül] Nem lehetne csendben maradni? Ilyen hangos nemzetet én még nem láttam. Egyfolytában ordítanak, veszekednek. Hogy lehet így élni?

ANNA Na, már csak te hiányoztál, Nenácska!

GERDA [németül] Min veszekedtek?

ANNA (lassan) Nem-ér-tem! Verstékszt?

GERDA [németül] Nem értem. Kapjátok a milliárdokat tőlünk, de németül megtanulni az nem sikerül nektek!

ÉVA Milyen milliárdokat kérsz?

ÁDÁM Nem kér.

ÉVA Honnan tudod? Most mondta.

ÁDÁM Nem azt mondta.

ÉVA Te aztán tudod, mit mondott! (Gerdának) Bitch!

GERDA [németül] Anyád picsája a bitch! Tanulj meg énekelni, mert megsüketülök a vernyákolásodtól! Hülye liba.

ÉVA Nekem te ilyet ne mondjál!

ANNA Mit mondott, Éva? Mit?

ÉVA Hagyjatok! Hülyék. (elrohan)

GERDA [németül] Idétlen nacionalista kommunisták! (elrohan)

ANNA (utánuk kiált) Ez az én házam! Nekem ti ne akarjatok diktálni! Húzzatok vissza anyuka szoknyája alá, kis ribancok! (elrohan)

ÁDÁM (utána kiált) Anna, imádom a szoknyád, ahogy puha otthont ad Gergő összes kisleánykájának! (csend) Ez az én házam. A mi házunk. (csend) Picsába! (iszik) Minden…

A 3 NŐ (HANGJA) Minden rendben lesz!

DAL: MINDEN RENDBEN LESZ

ANNA Megbotlik az édes csődör,
a sógornővel csendben dőzsöl.
Majd a kicsi svábbal, ollé, schnellez.
A lényeg, hogy minden rendben lesz!

EGYÜTT Mindig, mindenhol, mindenkivel

minden rendben lesz!

ÉVA Cuppanok erre, cuppanok arra,
és mindegyik, jéé, ugyanazt akarja!
De soha nem megyek férjhez.
A lényeg, hogy minden rendben lesz!
EGYÜTT Mindig, mindenhol, mindenkivel
minden rendben lesz!

GERDA Négy tequila, és megvan a baj.
Megköpülve fekszem, mint a vaj.
Nem tudok alkalmazkodni ehhez a helyzethez
A lényeg, hogy minden rendben lesz!
EGYÜTT Mindig, mindenhol, mindenkivel
minden rendben lesz!

Mindig, mindig, mindig
ANNA mindenkivel,
EGYÜTT mindig, mindig, mindig
ÉVA mindenkivel,
EGYÜTT mindig, mindig, mindig
GERDA mindenkivel
EGYÜTT minden rendben lesz!

(Sötét.)

6. NYÁR

(Udvar. Fülledt, nyári koraeste. Gergő és Anna oson ki a házból. Felhevültek, kócosak, látszik, hogy együtt voltak. Gergő kezén egy friss kötés fehérlik.)

GERGŐ (megáll) Anna, én…

ANNA Ha erről bárkinek beszélni mersz, egy életre megkeserülöd!

GERGŐ (nem érti) Azt hittem…

ANNA (hidegen) Elgyengültem. (megsimogatja) Gergő, vége van. Most jó volt, de nincs folytatás.

GERGŐ Nincs?

ANNA Jó veled. Senki mással nem lesz ilyen jó. De ilyen rossz sem. Ne haragudj, de nem merek rizikózni. Végre lezártuk ezt az egész… Ezt az egész mittudoménmit.

GERGŐ (sértetten) Oké.

(Érkezik Éva. Gergő hirtelen mozdulattal belöki egy pad mögé Annát, aki nagy nyekkenéssel esik a földre.)

ÉVA Gergő, téged kereslek. Mi van a kezeddel?

GERGŐ Kiegyenesítették az ujjam. (zavartan) Hogyhogy itt vagy?

ÉVA Itt lakok. He?

GERGŐ (Annára néz) LakoM! Nem sétálunk egyet?

ÉVA Mi van?

GERGŐ Semmi. (leül) Mondjad, Évám!

ÉVA (leül mellé) Gergő! (sóhajt) Nem is tudom, hol kezdjem. Azt akarom elmondani, miért nem szeretlek már.

GERGŐ (kérdőn néz rá)

ÉVA Sohasem szerettelek igazából. Csak nem mondtam el. Azt mondtam inkább, hogy odavagyok érted. Ezt üzentem mindennel. Hogy is mondjam: a testemmel, a nézésemmel, az

érintésemmel, a helyemmel. Mármint hogy hogyan helyezkedtem melletted úgy általában! Mindenki láthatta, tehát te is elhitted. De ez nem volt igaz. Nem igazi szerelem volt. A szerelembe próbáltam beleszeretni, de nem ment. Mert csak egy dolog érdekelt, ami már álom marad csupán. Sajnos. Most, hogy már tudom, hogy sohasem fogok énekelni, azt is tudom, hogy hülyeség volt erre feltenni mindent. Szeretnék egy családot. Egy férjet, akit úgy tudok szeretni, ahogy Anna szeret téged. Ezt nagyon irigylem tőle. Na, mindegy. Elmegyek a vándorútra, hátha találok egy fehér herceget lovon! (csend) Mindenki a Madáchba akar eljutni, aztán egyedül bandukol Kompasztella felé. Na, mit mondasz?

GERGŐ (Annának) Jó lenne, ha ezt Anna is hallotta volna!

ÉVA Neki kellett volna gyereket csinálnod a németke helyett.

GERGŐ Nem akart.

ÉVA Nekem nem ezt mondta.

GERGŐ Fasza. (berohan a házba)

ÉVA (csend) Hallottad?

ANNA (nem felel)

ÉVA Hallottad?

ANNA (előbújik) Aham.

ÉVA Tényleg irigyellek. Mindenért. (elindul) Megyek, összepakolok. (kimegy)

(Anna zajt hall, elbújik egy szék mögé. Ádám jön, csak egy törölköző takarja testét. Idegesen tárcsáz a mobilján.)

ÁDÁM (telefonál) Vedd már fel, Gergő!

(Gerda jön lábujjhegyen - a hasa már hatalmas -, hátulról átöleli Ádámot. Anna visszamászik rejtekébe.)

GERDA [németül] Szerelmem, amit te tudsz, azt más nem tudja ezen a földrészen. Ha tudom, mekkora kandúr vagy, dehogy választom Gelgót! Kiráz a hideg, ha rágondolok, mit csináltál velem.

ÁDÁM (csitítja) Senkinek ne beszélj erről! Nobádi tók! Oké? Szikret. (magának) Ekkora barmot, mint én!

GERDA (megcsókolja Ádámot)

ÁDÁM (lefejti) Bocs, bocs, bocs… Gerda, nem! Niht! Negyven vagyok, nekem már nem kalandra van szükségem, hanem valami… valami biztosra, ami elrepít a boldogság szigetére, mint egy léggömb. Nájn-un-nájcig-lufballon, érted?

GERDA [németül] Most mi bajod van? Csak az ágyban vagy hangos, utána bezzeg suttogsz? Ne legyél gyáva, Adam!

ÁDÁM (suttog továbbra is) Nem derülhet ki, hogy a bátyám terhes nőjét megizélom, érted? Szorri, ne haragudj. Sohatöbbet nem fordul elő! (megsimogatja Gerdát) Nevör.

GERDA (lerázza Ádám kezét) [németül] Ne simogass, te szemét! Szeretkezel egy terhes nővel, aztán meg el akarod zavarni? Piszok vagy. Ellopom a valuta kasszát. Akkor majd üvölteni fogsz, azt megígérem!

ÁDÁM Persze, bármit!

GERDA [németül] Megloplak.

ÁDÁM Oké, oké… Csak csendben! (mutatja) Menj a szobádba! Go!

GERDA (kimegy) Fászom!

(Ádám leül. Anna előjön.)

ANNA Megdugtad a testvéred barátnőjét?

ÁDÁM (felugrik) Én… Dehogy… Lécci ne mondd el Gergőnek!

ANNA Ez a lány olyan kis töltött galamb, hogy én is… (felnevet) Na, mindegy. Elveszed?

ÁDÁM Dehogy! (csend) Ugye, nem hallottál semmit?

ANNA Persze, hogy nem. Amúgy mostanában kéne szülnie, ham? Mindegy is: egy hét múlva költözöm. Mit csinálsz a félházzal?

ÁDÁM (zavartan félrenéz)

ANNA (felröhög) Te megvetted Gergőét is?

ÁDÁM (halkan) Ne mondd el neki, hogy tudod, kérlek!

ANNA Lett egy házad, hozzá két nő. Nem vagy semmi, Ádám! Egyiket vedd már feleségül, naaa! (megsimogatja) Megérdemelnéd a boldogságot.

ÁDÁM Nem lennék boldog Gerdával. És nem lennék boldog Évával sem. (sóhajt) Tudod jól.

ÉVA (betoppan) Nem is kérte senki.

ÁDÁM Ne már, mindenki itthon van?

ANNA Te speciel nem vagy itthon. (Ádám szólna) Tudom, hogy tiéd a ház, de nem itt laksz.

ÉVA A fele Gergőé!

ÁDÁM (könyörögve néz Annára)

ÉVA (eszmél) Megvetted tőle?

ÁDÁM De mindenki maradhat, mintha mi sem történt volna! Rendben?

(Érkezik Gergő, egy vastag borítékot nyom Anna kezébe.)

GERGŐ Aláírva, érvényesítve, lehet új életet kezdeni.

ANNA Köszönöm.

ÉVA Ez mi?

ANNA A válási papírok. (kimegy)

ÉVA (Gergőnek) Eladtad a részed?

GERGŐ (Ádámra néz) El.

ÉVA Ez aztán baromi jó! Amúgy tök mindegy. Elköltözöm. És pont. (csend) Tényleg! (csend) Örökre! (csend) Többet nem láttok! (kimegy)

ÁDÁM (körülnéz) Másfél év alatt sikerült lezárni a sztorit. Szerintem jó időt futottunk. (kiabál) Anci! Most bezzeg bujkálsz?

ANYA (ott áll mögöttük) Pocok, most van itt az idő.

ÁDÁM Sejtettem.

GERGŐ Elmész?

ANYA Már régen elmentem. Ez olyan filmes dramaturgiai megoldás, hogy beszélgettek a halott anyátokkal. Vagy színházas?

ÁDÁM Inkább színházas.

GERGŐ Filmes.

ÁDÁM Legyen filmszínházas!

ANYA Végre testvérek lettetek. Ilyen egyszerű.

GERGŐ Azt ne mondd, hogy ezért maradtál!

ANYA (odahajol) Én nem maradtam. (elindul) De visszajövök, ne féljetek! (eltűnik)

ÁDÁM (csend) Ha most sikítva megszül Gerda, visszaadom a diplomámat.

GERGŐ (felnéz Gerda szobájára) Van még két hét. Nem?

ÁDÁM (nagy levegőt vesz) Gergő, én…

(Gerda hosszú sikolya hallatszik.)

GERDA (csak a hangja) [németül] Gelgó! Adam! Jön a baba. Áááh! Szétszakadok!

ÁDÁM Annyira tudtam! (kirohan) Intézem.

(Jön vissza Anna a válási papírokkal.)

ANNA Jól hallottam?

GERGŐ Úgy sejtem, Ádám beviszi a kórházba. Majd megyek utánuk.

ANNA (odaadja a papírt) Tessék! Aláírva, megszentelve, lezárva egy életke. (körülnéz) Ki marad?

GERGŐ Én biztos nem. Éva is teátrálisan elköltözött.

ANNA Akkor a szakács meg a szeretője maradnak csak.

GERGŐ (nevetve) Tudtam, hogy szereti a töltött galambokat!

ANNA (elindul) Ugye?

GERGŐ Maradj, Anna!

(Anna Gergőhöz lép, megfogja a kezét, a műtött ujját simogatja.)

ANNA Furcsa, hogy egyenes. Már ez sem a régi.

GERGŐ Maradj, Anna!

ANNA Nem lehet, Gergő.

GERGŐ Miért? (csend) Miért?

DAL: BÚCSÚ

ANNA ÉS GERGŐ Még kislány volt az ifjú hölgy,
mikor rákköszönt délután a vidám fiú.
Mosollyal fogadta, ám a választ
inkább megtagadta a kis hiú.
Aztán egyre többet köszöngetett
illedelmesen a srác, és megtört a jég.
Majd négy hét után ágyba bújtak,
és egy kedd éjszaka megkérte a kishölgy kezét.

Eső esett, [mikor] a menyecske
dobta a násznép közé a rózsacsokrot.
A közös lakás ablakából
együtt lesték a hófedte Daru-dombot.
Felmerült a gyerekkérdés,
ám a kishölgy elzárkózott:

ANNA „Túl korai még."

EGYÜTT Éltek hát tovább kettecskén,
átszambázva a mélabúba:

GERGŐ „Van még időnk, elég."

EGYÜTT Évek múltak, karrier jött
mindkettejük életébe, az lett az első.
Majd negyven felé újra felmerült
a téma, de nem Anna, hanem Gergő
tette fel a sablonkérdést:

GERGŐ „Leszünk anya és apuka?"

EGYÜTT De nem jött válasz.
Sajnos kihűlt a szerelem,
felváltotta a jól ismert lelkitámasz.

Így teltek a szorgos évek,
mindkettejük élvezte a társasmagányt.
Míg a férfi unalmában meg nem dugta

néhányszor az első kislányt.
Azután a következő következett,
így ért véget ez a mese.
Kár, hogy így lett, nagy kár!
Kár, hogy így lett, nagy kár!
Kár, nagy kár!
Kár, de milyen kár!
De nagy kár!

ANNA (elindul) Még ma elutazom.

GERGŐ (csend) Kár!

ANNA Ne sajnáld!

(Sötét.)

7. ŐSZ

(Udvar. Ádám ül egy székben, takaróval betakarva a lábai. Iszogat. Gergő érkezik a házba. Egy babahordozót tesz le az asztalra, megnyugtatja a babát, majd kimegy az udvarra testvéréhez.)

GERGŐ	Visszaköltöztél?
ÁDÁM	Hol itt, hol ott. Anci nélkül és nélküled már nem az igazi.
GERGŐ	(leül, felkap egy italt) Gerdáról tudsz valamit?
ÁDÁM	A valutakasszában kábé húszezer Euró és ötezer dollár volt. Ebből lehet új életet kezdeni. Nem hívott?
GERGŐ	(nemet int)
ÁDÁM	Mondják, hogy vannak nők, akikből hiányzik az anyai ösztön. Ne aggódj, segítek felnevelni! Ha már én vagyok a gazdag tesó, te meg a háztalan, gyerekes apuka! (csend) Éva?
GERGŐ	Feljelentettem. Állítólag az Interpol is keresi.
ÁDÁM	Az El Camino-n?
GERGŐ	(nevet) Si, senor.
ÁDÁM	Mindent elvitt?
GERGŐ	Csak a félház árát.
ÁDÁM	Az illetéket persze te fizeted, mi? (iszik) Meló?
GERGŐ	Akad. De a gyerek mellett, hallod, nagyon durva!
ÁDÁM	Anci is megmondta. (iszik) Akkor kifizetem az illetéket is. (csend) Anna?
GERGŐ	(csak néz maga elé)

(Felsír a gyerek a házban. A fiúk nem mozdulnak. Isznak, majd egyre jobban nevetnek. Ordítva kacagnak.)

DAL: FINÁLÉ

```
GERGŐ ÉS ÁDÁM Elcsesztük, amit lehet,
              hogy együtt, vagy külön? Tök mindegy.
              A kísérletünk sikerült,
```

bár néhány kérdés felmerült.

Maradtunk ketten! Ja, bocs, hárman.
Majd együtt számoljuk meg a naptárban
hány évszakból áll a családi cégér,
míg minden végleg véget ér.

Minden, ami, még ér valamit.
Minden, ami még ér valamit.
Míg végleg véget ér
minden, ami, még ér valamit.

MINDENKI Hét évszak volt, két év szinte!
És közte egy tél. Az élet liftje
fölment, lement, majd lassan megállt.
Majd hirtelen békét talált.
Hét évszak volt, két év szinte!
És közte egy tél. Az élet liftje
fölment, lement, majd lassan megállt.
Majd hirtelen békét talált.

GERGŐ Hiszem, hogy tényleg
békét talál…

(Sötét.)

(Függöny.)

Gárdony-Budapest, 2020

HAPPY BIRTHDAY

zene és szöveg: Cziczó Attila

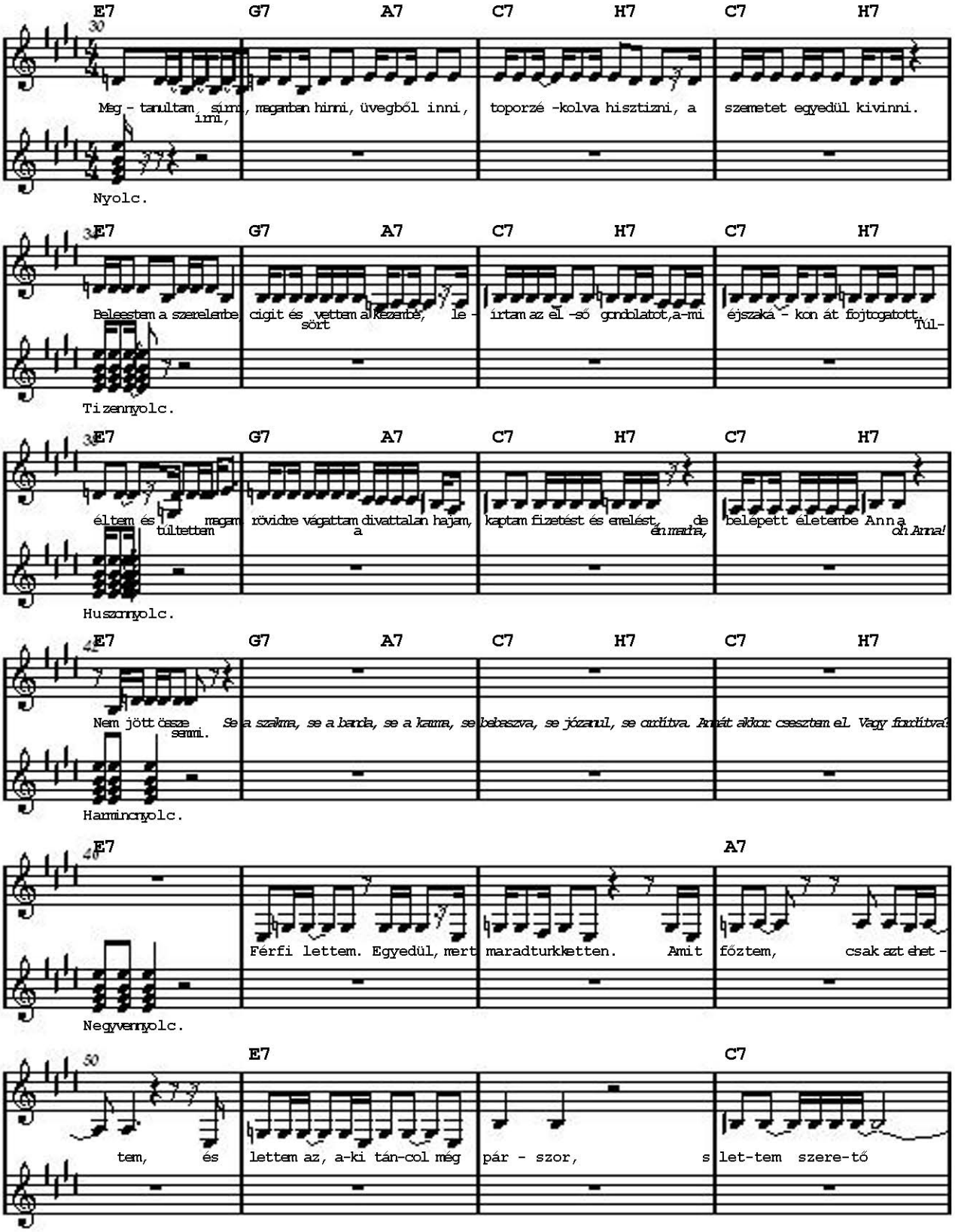

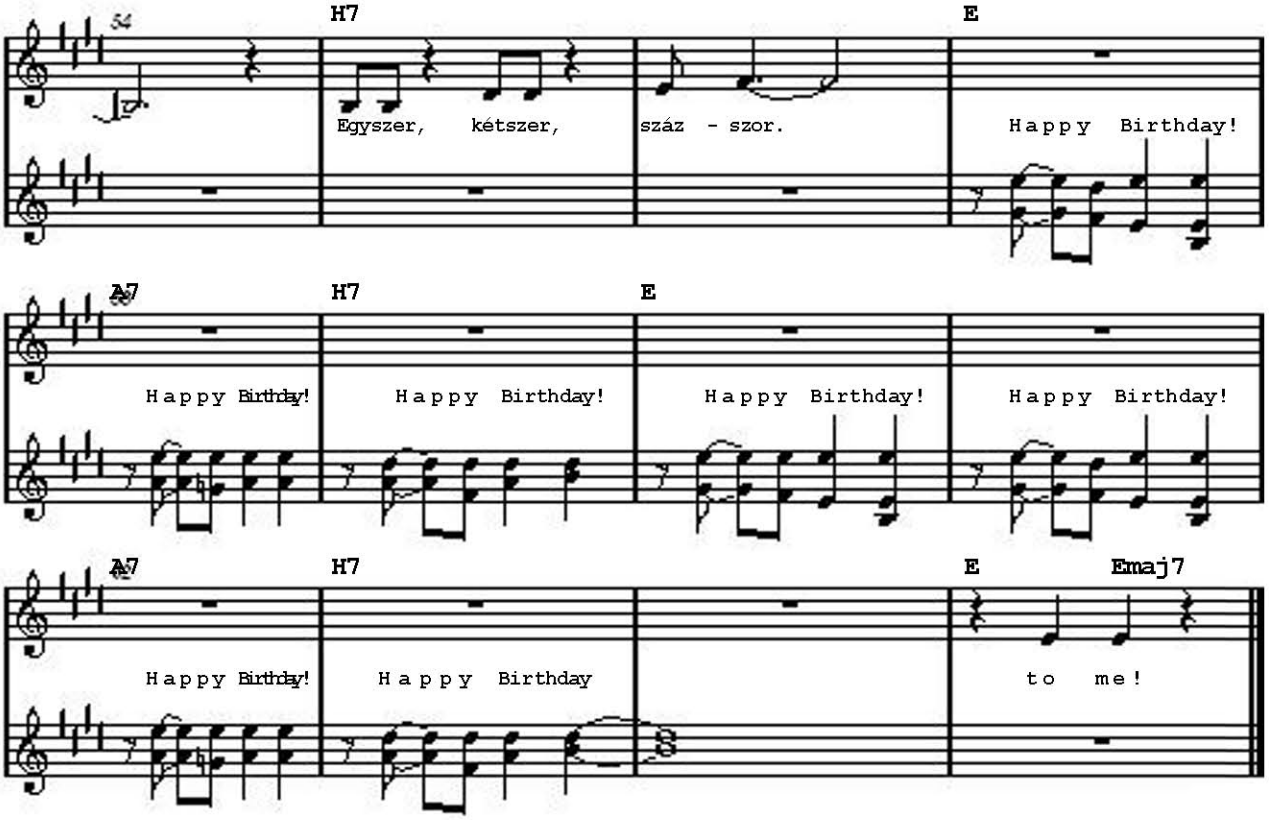
54
H7
E
Egyszer, kétszer, száz - szor.
Happy Birthday!
A7
H7
E
Happy Birthday!
Happy Birthday!
Happy Birthday!
Happy Birthday!
A7
H7
E
Emaj7
Happy Birthday!
Happy Birthday
to me!

KETTEN UGYANABBAN

zene és szöveg: Cziczó Attila

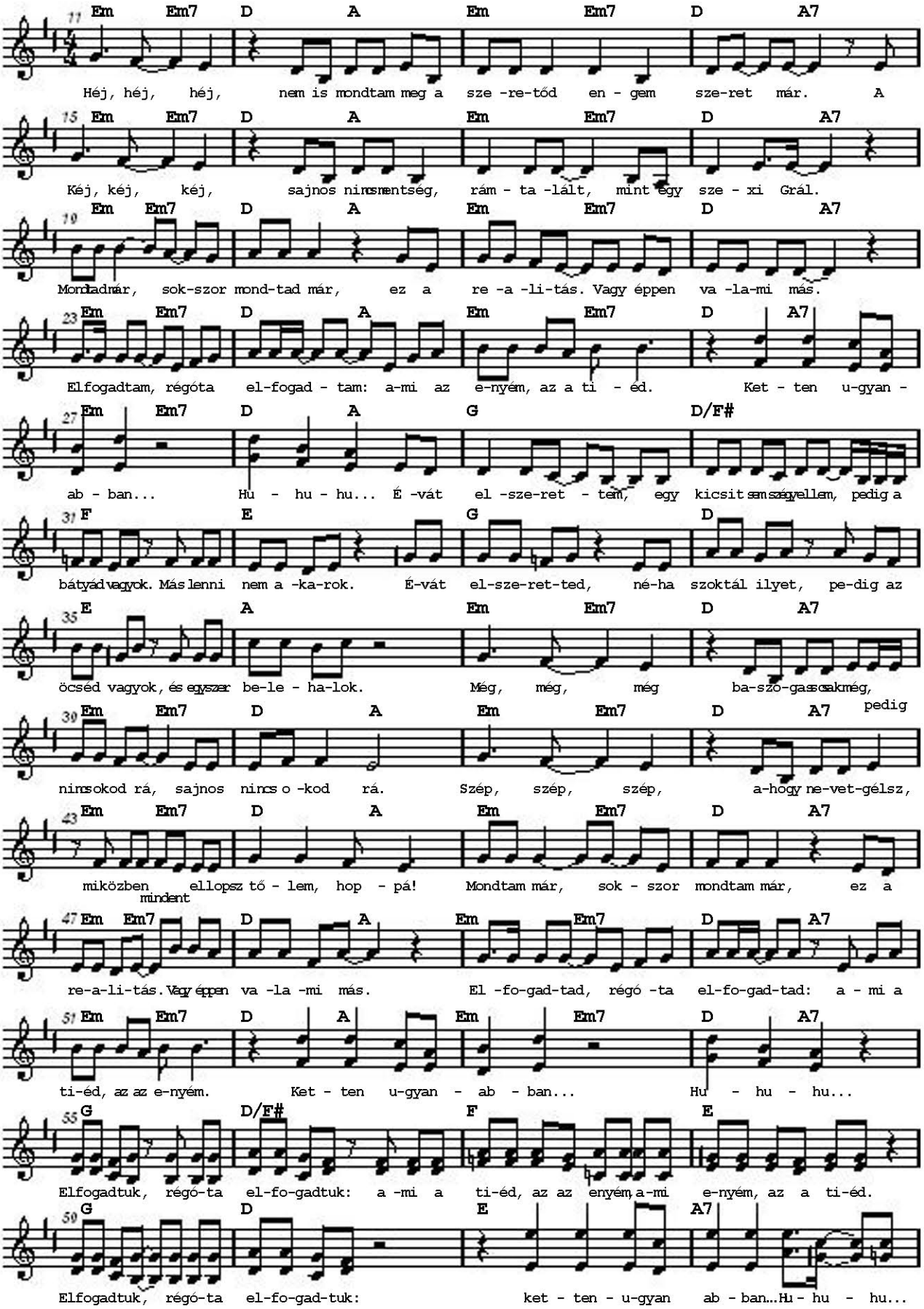

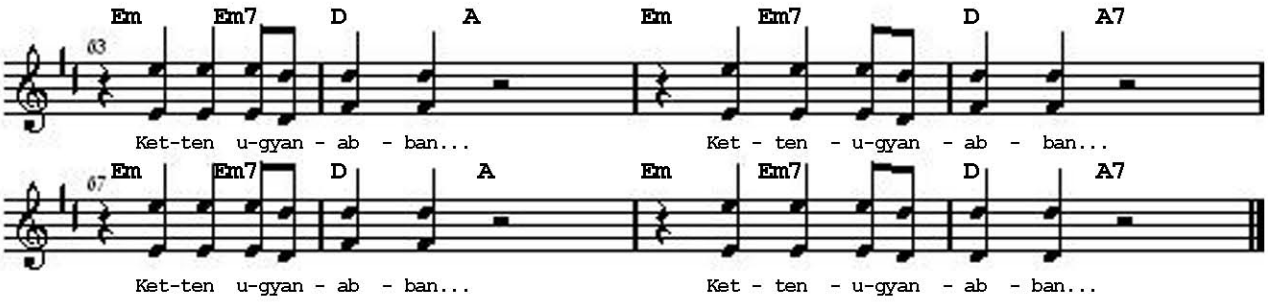
Em Em7 D A Em Em7 D A7
03
Ket-ten u-gyan - ab - ban... Ket - ten - u-gyan - ab - ban...
Em Em7 D A Em Em7 D A7
07
Ket-ten u-gyan - ab - ban... Ket - ten - u-gyan - ab - ban...

AZ ÉLET SZÉP

zene és szöveg: Cziczó Attila

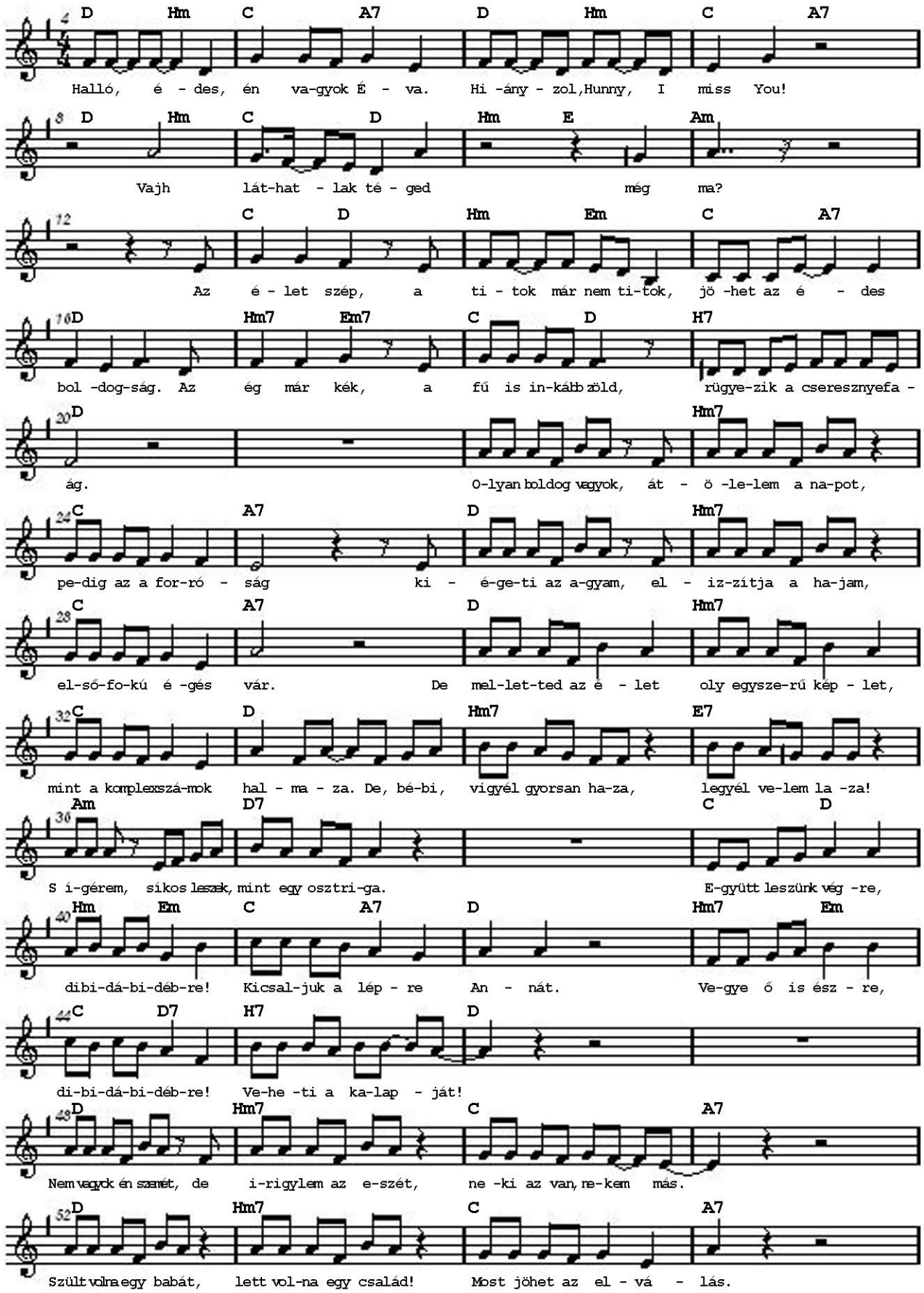

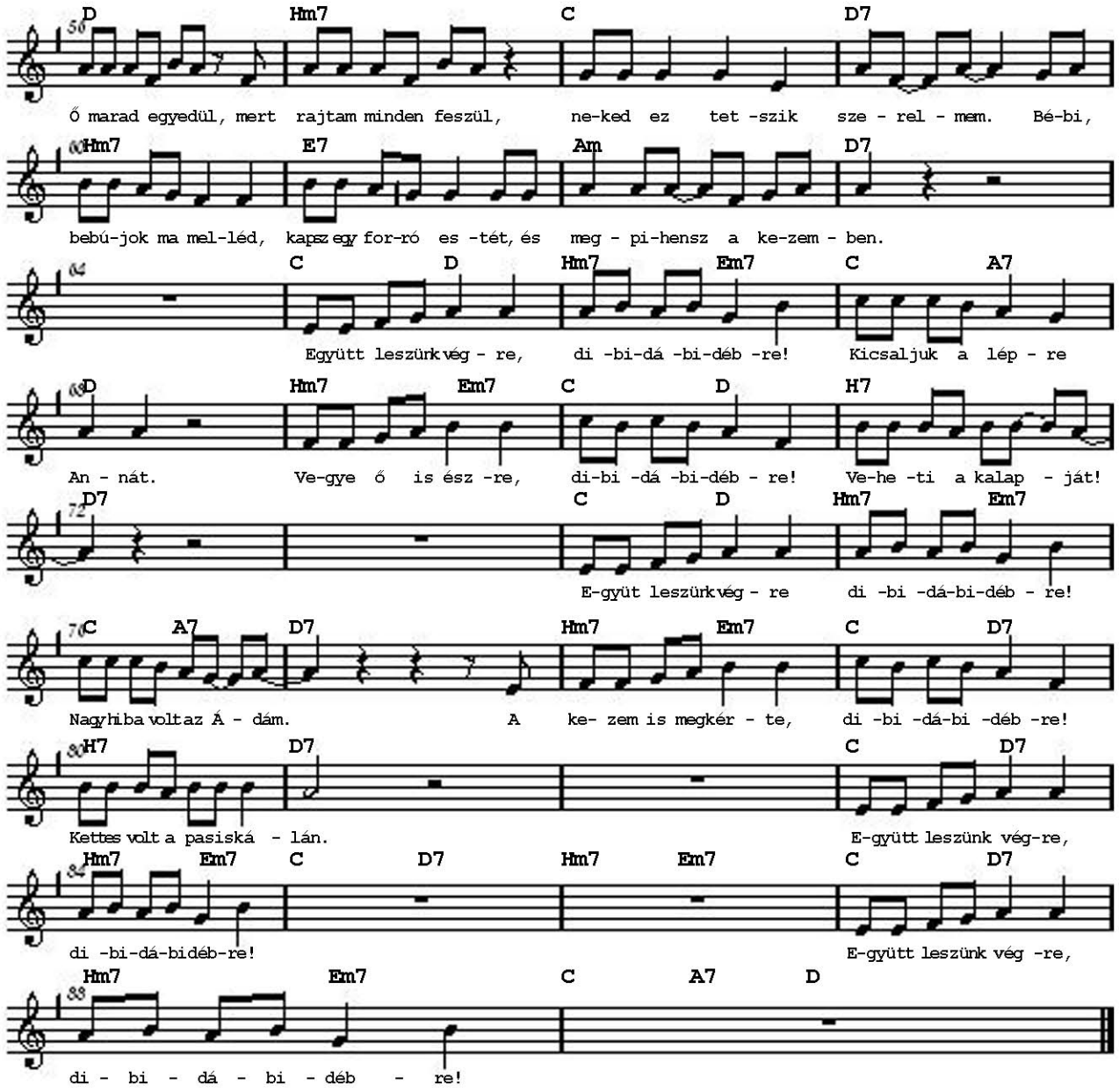
D Hm7 C D7
Ő marad egyedül, mert rajtam minden feszül, ne-ked ez tet -szik sze - rel - mem. Bé-bi,
Hm7 E7 Am D7
bebú-jok ma mel-léd, kapsz egy for-ró es -tét, és meg - pi-hensz a ke-zem - ben.
C D Hm7 Em7 C A7
Együtt leszürk vég - re, di -bi-dá -bi-déb -re! Kicsaljuk a lép - re
D Hm7 Em7 C D H7
An - nát. Ve-gye ő is ész -re, di-bi -dá -bi-déb - re! Ve-he -ti a kalap - ját!
D7 C D Hm7 Em7
E-gyüt leszürk vég - re di -bi -dá-bi-déb - re!
C A7 D7 Hm7 Em7 C D7
Nagyhiba volt az Á - dám. A ke- zem is megkér - te, di -bi -dá-bi -déb -re!
H7 D7 C D7
Kettes volt a pasiská - lán. E-gyütt leszünk vég-re,
Hm7 Em7 C D7 Hm7 Em7 C D7
di -bi-dá-bidéb-re! E-gyütt leszünk vég -re,
Hm7 Em7 C A7 D
di - bi - dá - bi - déb - re!

ANYA CSAK EGY VAN

zene és szöveg: Cziczó Attila

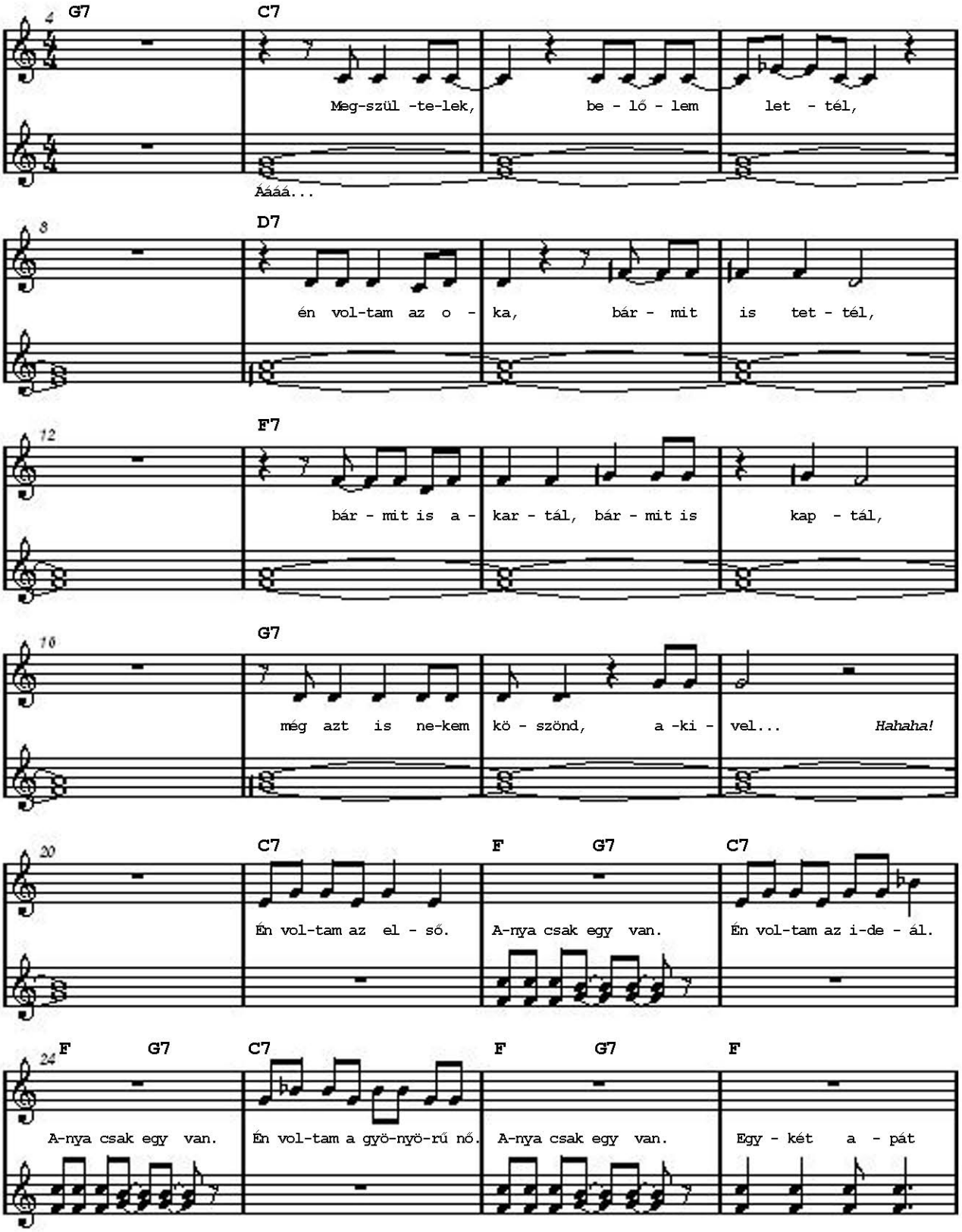

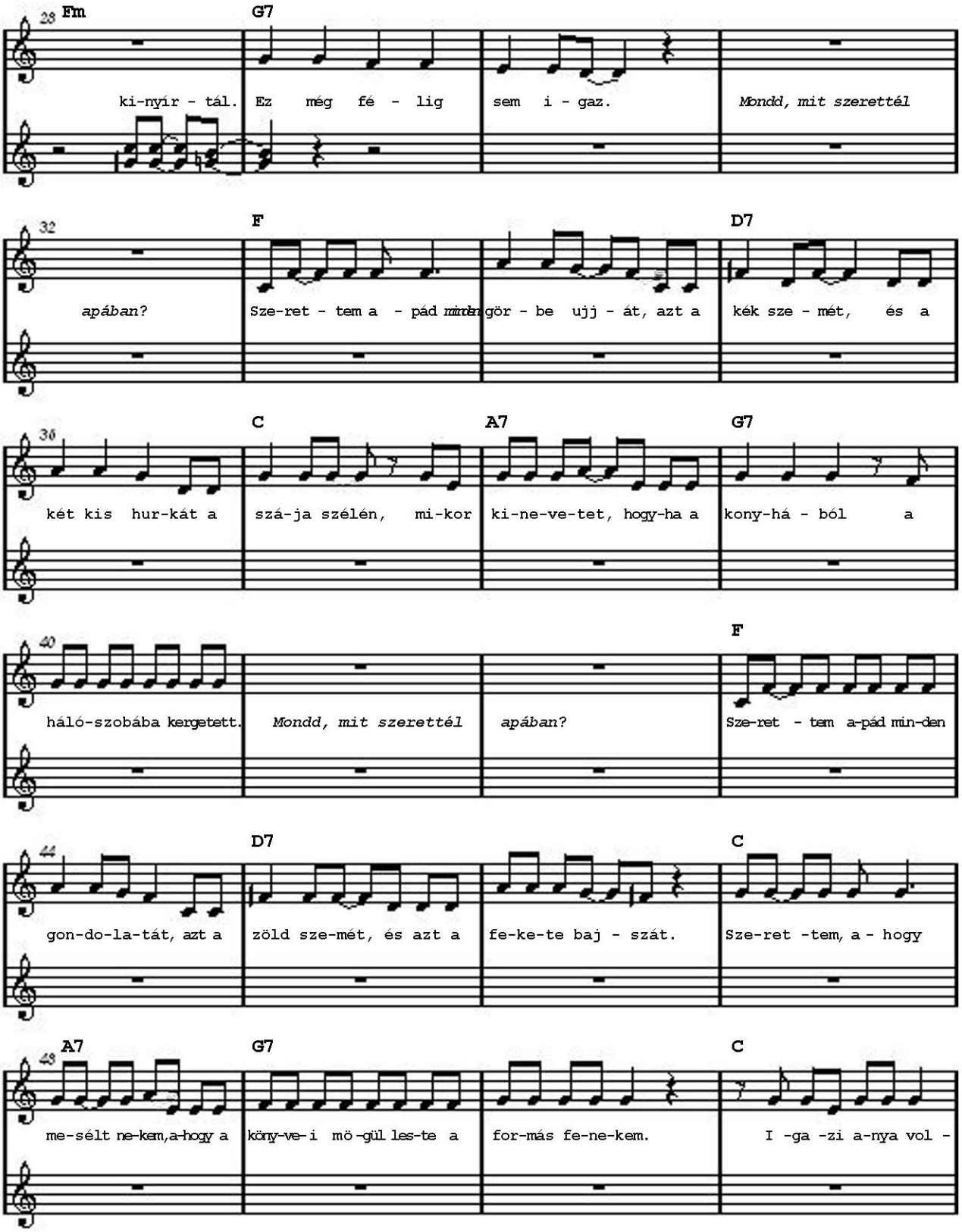
28 Fm G7
ki-nyír - tál. Ez még fé - lig sem i - gaz. Mondd, mit szerettél
32 F D7
apában? Sze-ret - tem a - pád minden gör - be ujj - át, azt a kék sze - mét, és a
36 C A7 G7
két kis hur-kát a szá-ja szélén, mi-kor ki-ne-ve-tet, hogy-ha a kony-há - ból a
40 F
háló-szobába kergetett. Mondd, mit szerettél apában? Sze-ret - tem a-pád min-den
44 D7 C
gon-do-la-tát, azt a zöld sze-mét, és azt a fe-ke-te baj - szát. Sze-ret -tem, a - hogy
48 A7 G7 C
me-sélt ne-kem, a-hogy a köny-ve-i mö-gül les-te a for-más fe-ne-kem. I -ga -zi a-nya vol -

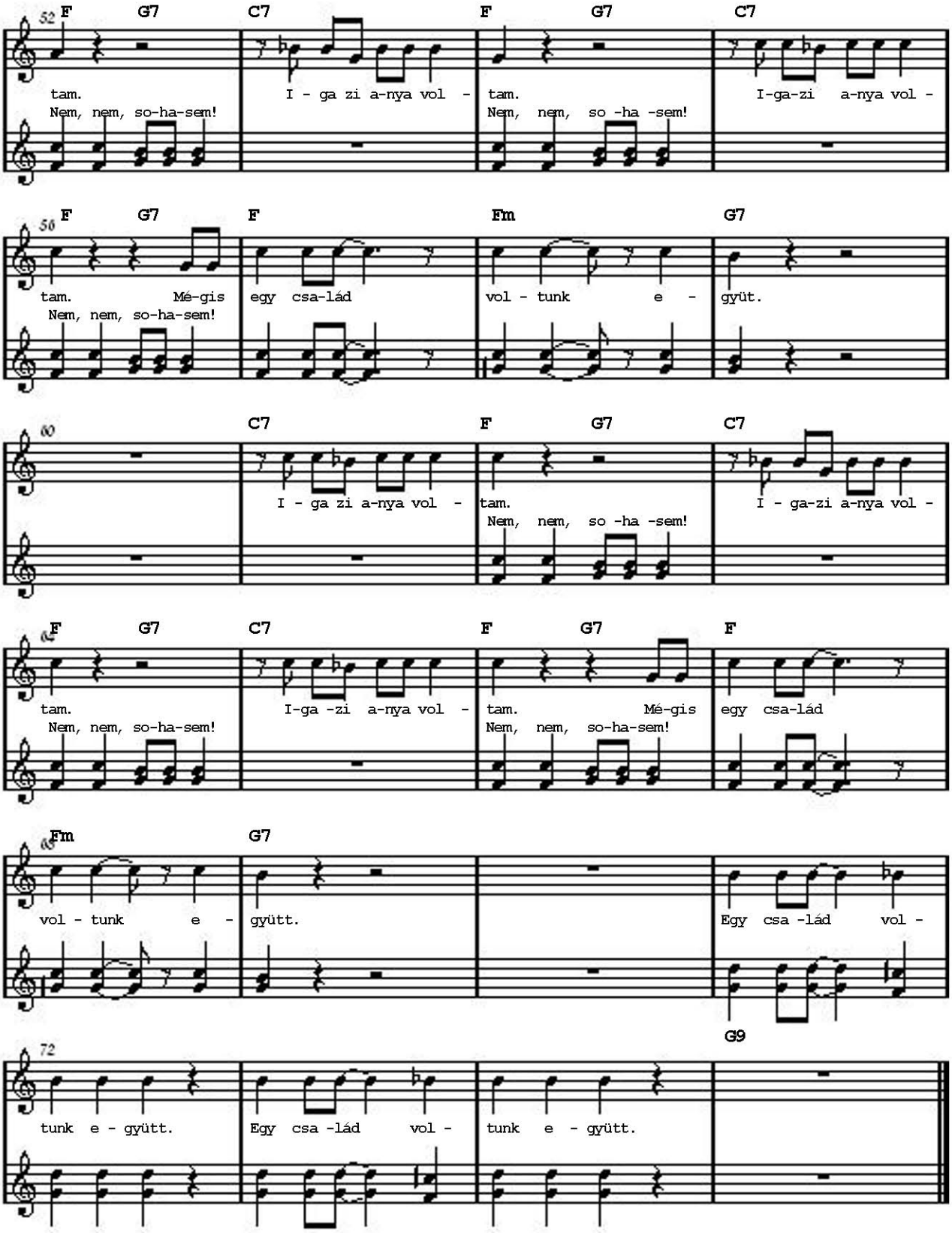
52
F G7 C7 F G7 C7
tam. I - ga zi a-nya vol - tam. I-ga-zi a-nya vol -
Nem, nem, so-ha-sem! Nem, nem, so -ha -sem!
56
F G7 F Fm G7
tam. Mé-gis egy csa-lád vol - tunk e - gyüt.
Nem, nem, so-ha-sem!
60
C7 F G7 C7
I - ga zi a-nya vol - tam. I - ga-zi a-nya vol -
Nem, nem, so -ha -sem!
64
F G7 C7 F G7 F
tam. I-ga -zi a-nya vol - tam. Mé-gis egy csa-lád
Nem, nem, so-ha-sem! Nem, nem, so-ha-sem!
68
Fm G7
vol - tunk e - gyütt. Egy csa -lád vol -
G9
72
tunk e - gyütt. Egy csa -lád vol - tunk e - gyütt.

EZT BEHÚZTAM

zene és szöveg: Cziczó Attila

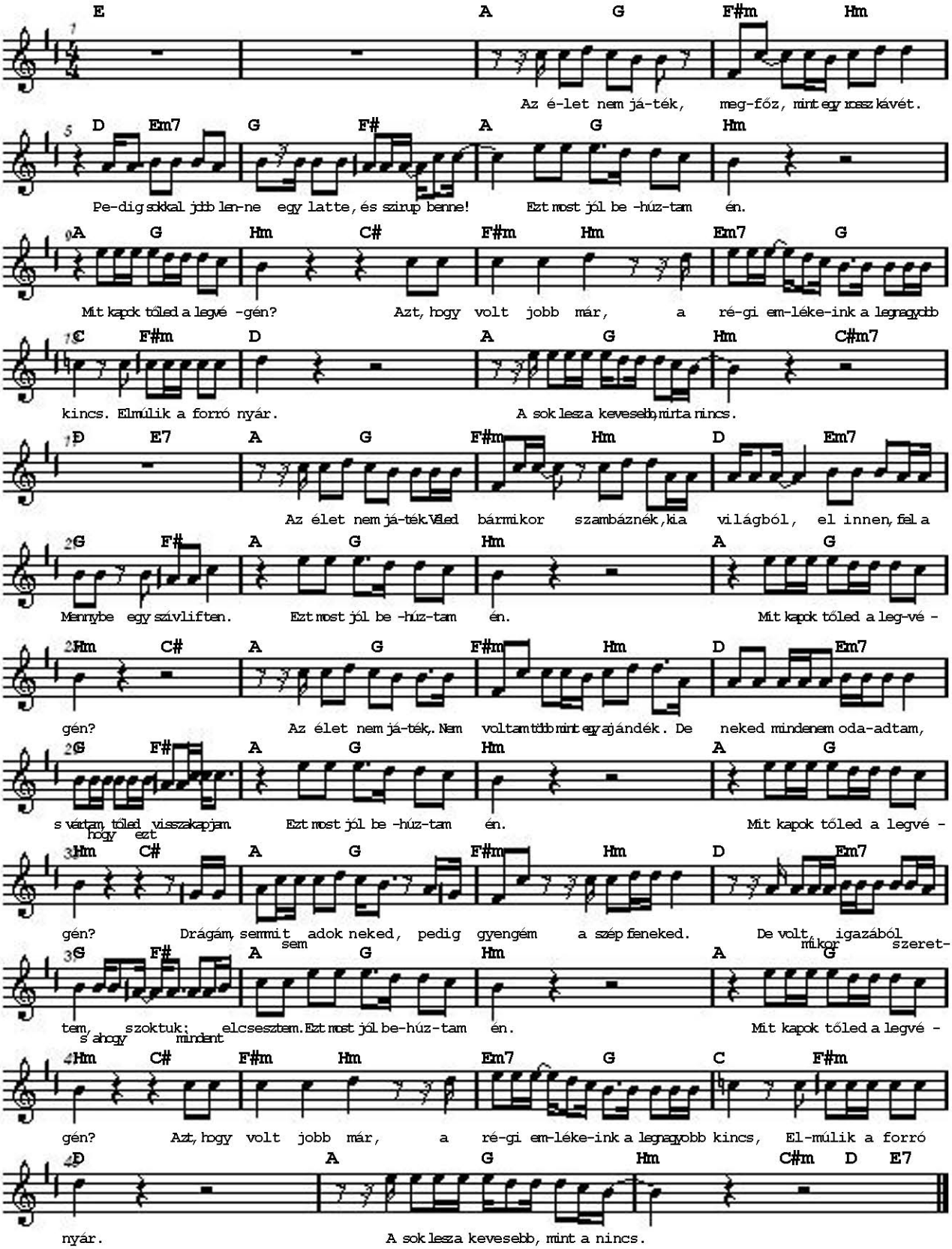

SZAMBA

zene és szöveg: Cziczó Attila

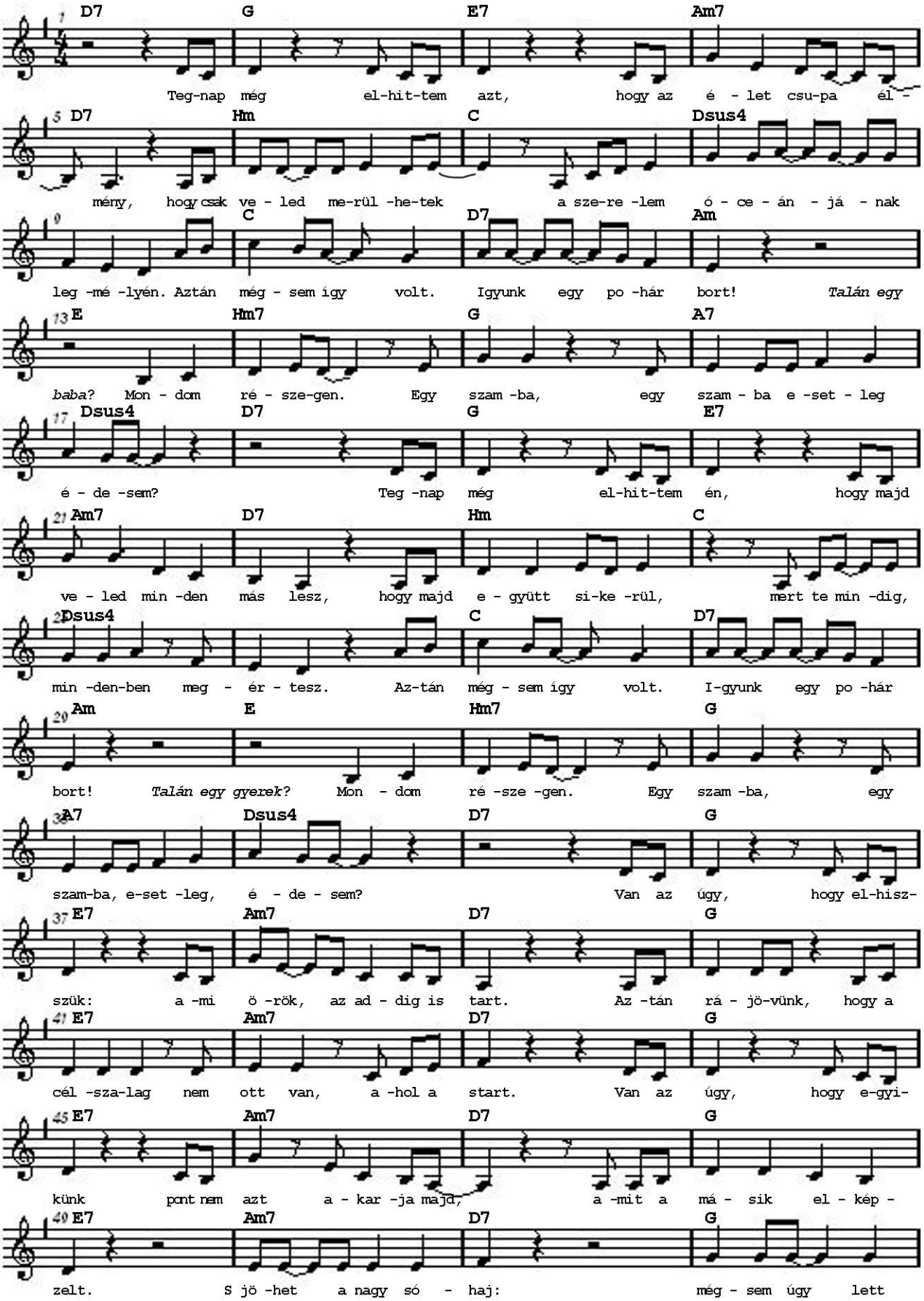

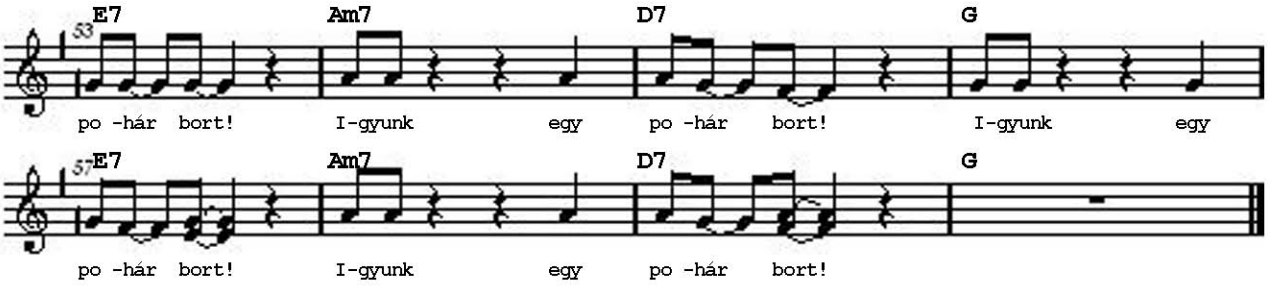
53
E7
Am7
D7
G
po -hár bort!
I-gyunk egy
po -hár bort!
I-gyunk egy
57
E7
Am7
D7
G
po -hár bort!
I-gyunk egy
po -hár bort!

HÍRES AKAROK LENNI

zene és szöveg: Cziczó Attila

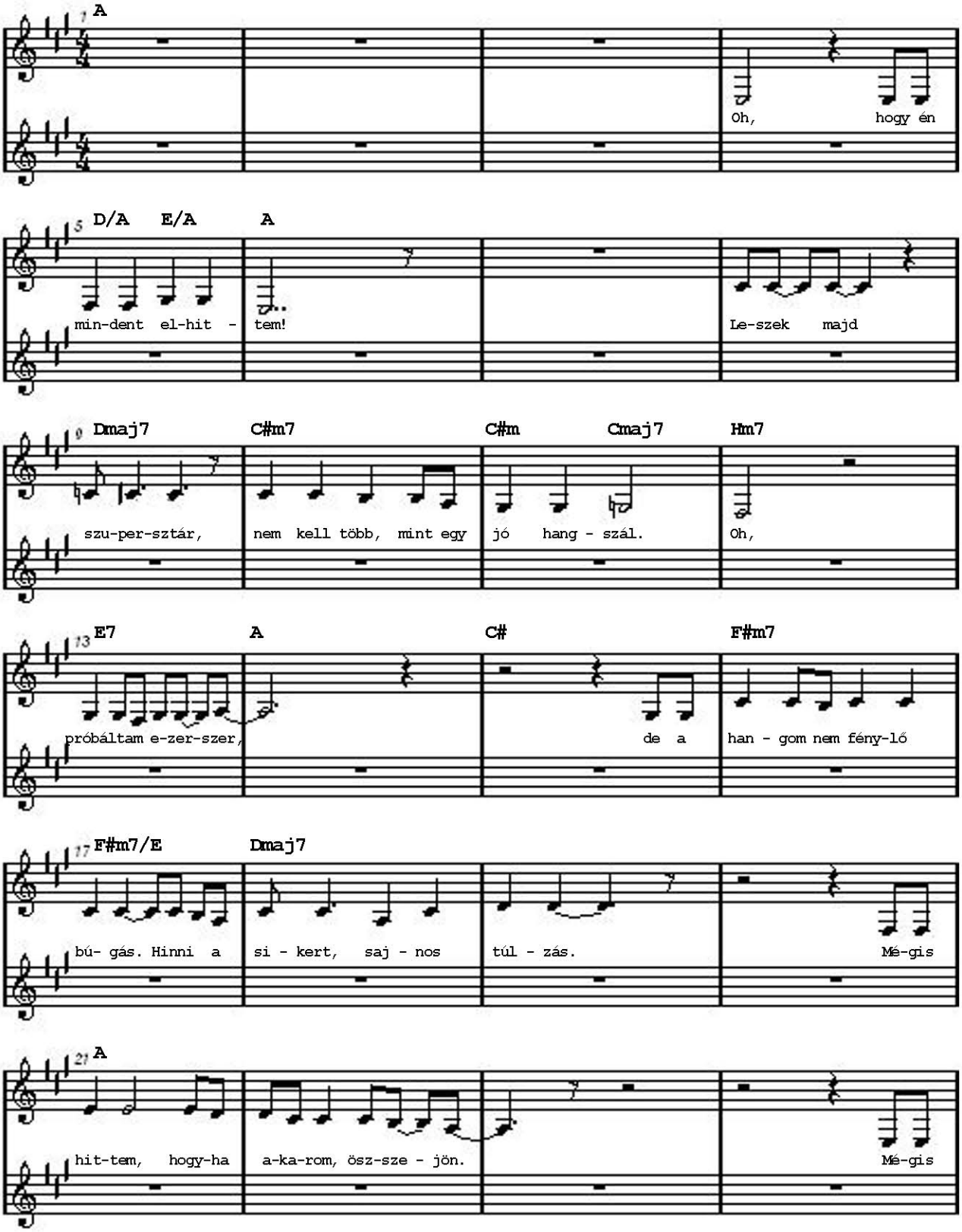

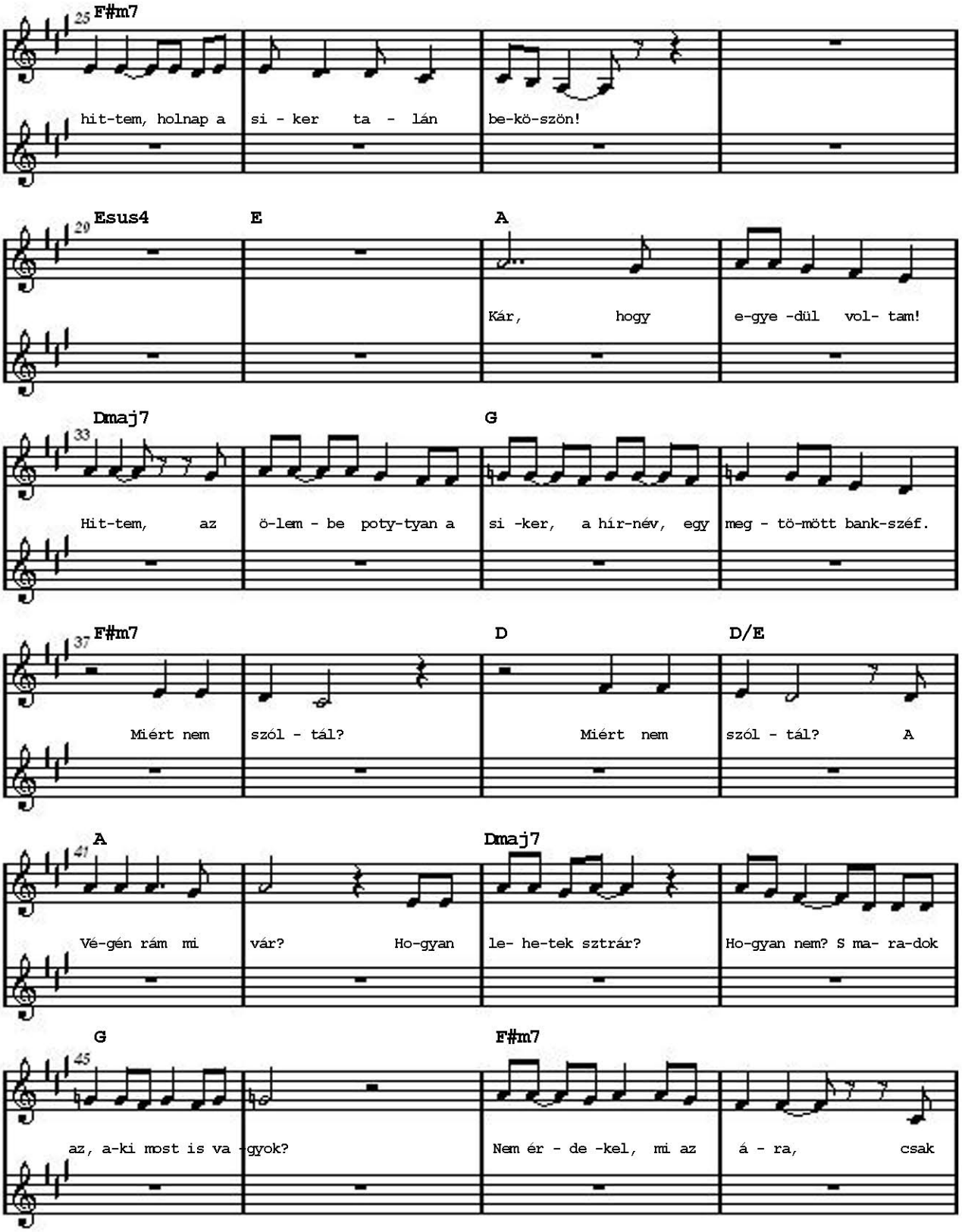
25 F#m7
hit-tem, holnap a si - ker ta - lán be-kö-szön!
29 Esus4 E A
Kár, hogy e-gye -dül vol- tam!
33 Dmaj7 G
Hit-tem, az ö-lem - be poty-tyan a si -ker, a hír-név, egy meg - tö-mött bank-széf.
37 F#m7 D D/E
Miért nem szól - tál? Miért nem szól - tál? A
41 A Dmaj7
Vé-gén rám mi vár? Ho-gyan le- he-tek sztrár? Ho-gyan nem? S ma- ra-dok
45 G F#m7
az, a-ki most is va -gyok? Nem ér - de -kel, mi az á - ra, csak

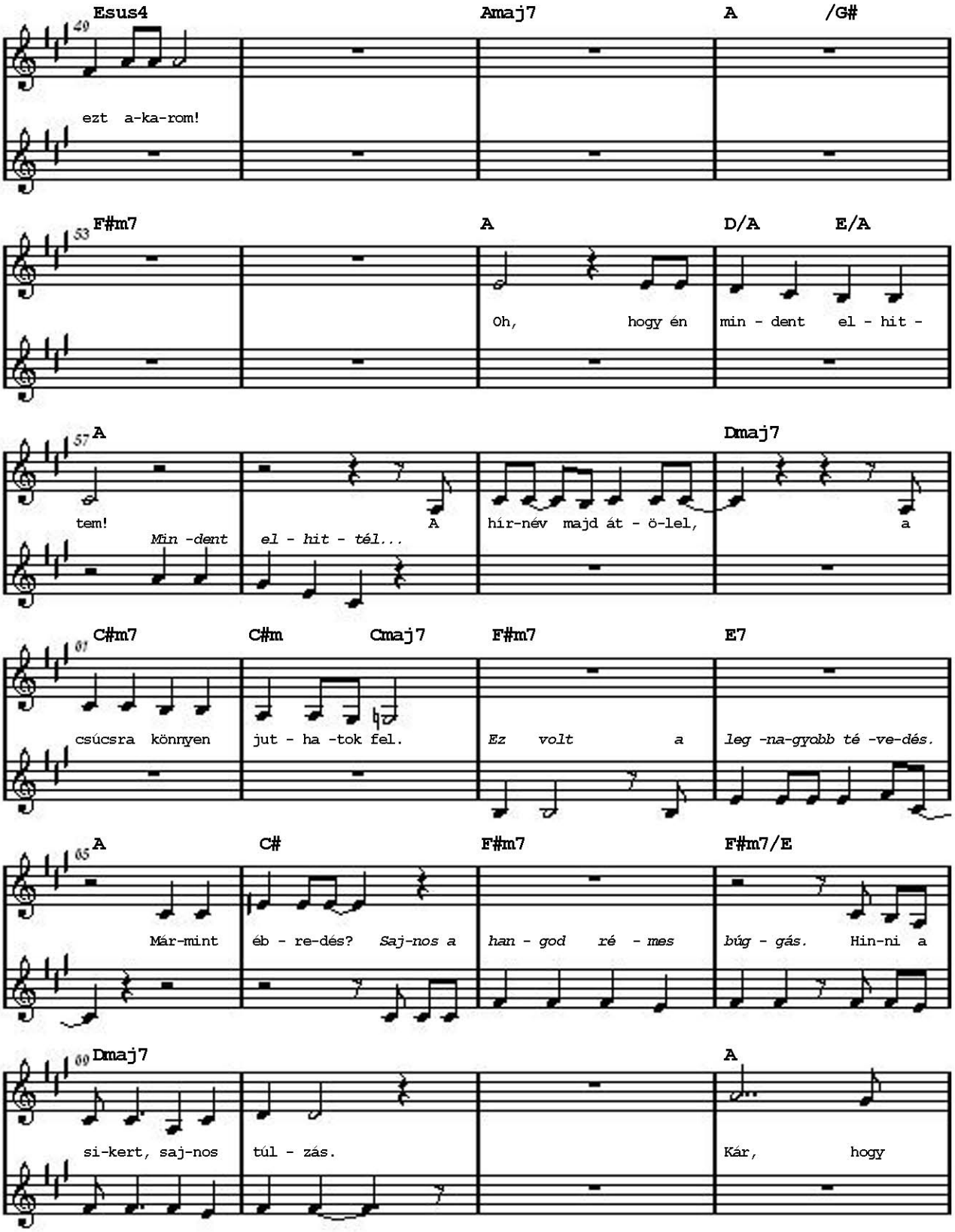
Esus4 Amaj7 A /G#
ezt a-ka-rom!
F#m7 A D/A E/A
Oh, hogy én min - dent el - hit -
A Dmaj7
tem! Min -dent el - hit - tél... A hír-név majd át - ö-lel, a
C#m7 C#m Cmaj7 F#m7 E7
csúcsra könnyen jut - ha -tok fel. Ez volt a leg -na-gyobb té -ve-dés.
A C# F#m7 F#m7/E
Már-mint éb - re-dés? Saj-nos a han - god ré - mes búg - gás. Hin-ni a
Dmaj7 A
si-kert, saj-nos túl - zás. Kár, hogy

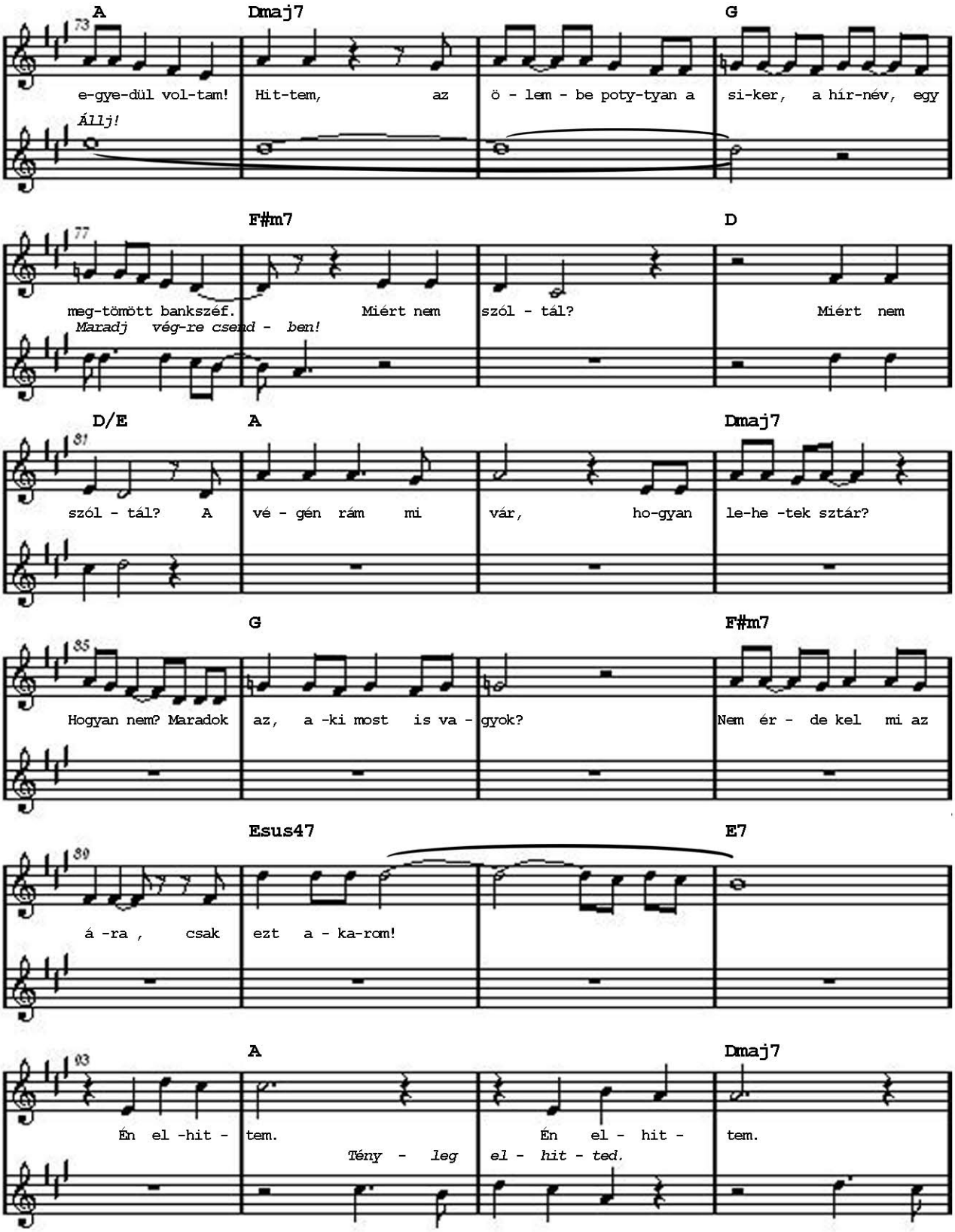
A Dmaj7 G
e-gye-dül vol-tam! Hit-tem, az ö - lem - be poty-tyan a si-ker, a hír-név, egy
Állj!
F#m7 D
meg-tömött bankszéf. Miért nem szól - tál? Miért nem
Maradj vég-re csend - ben!
D/E A Dmaj7
szól - tál? A vé - gén rám mi vár, ho-gyan le-he -tek sztár?
G F#m7
Hogyan nem? Maradok az, a -ki most is va - gyok? Nem ér - de kel mi az
Esus47 E7
á -ra , csak ezt a - ka-rom!
A Dmaj7
Én el -hit - tem. Én el - hit - tem.
Tény - leg el - hit - ted.

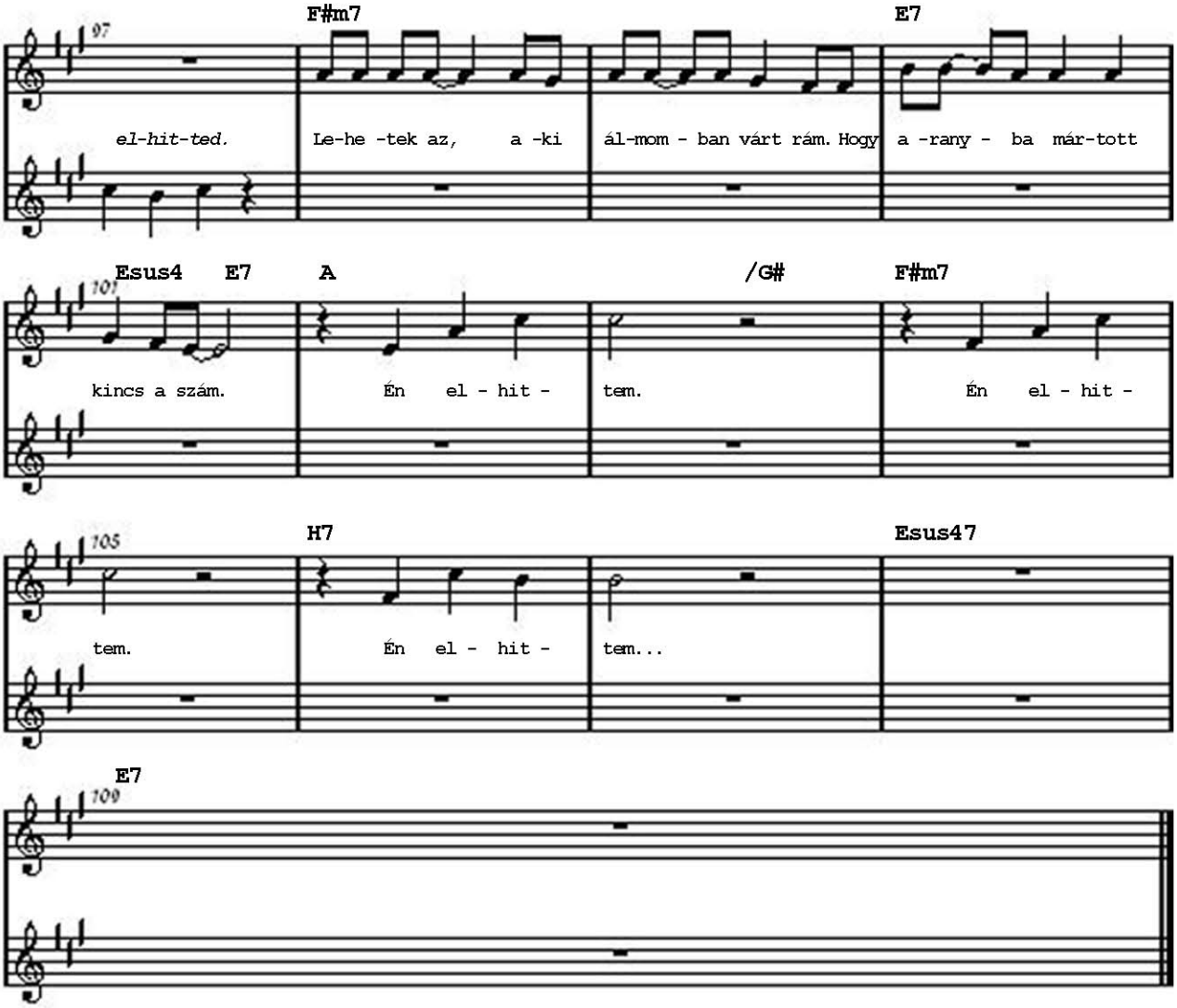
97
F#m7
E7
el-hit-ted.
Le-he -tek az, a -ki
ál-mom - ban várt rám. Hogy
a -rany - ba már-tott
101
Esus4
E7
A
/G#
F#m7
kincs a szám.
Én el - hit -
tem.
Én el - hit -
105
H7
Esus47
tem.
Én el - hit -
tem...
109
E7

NAPERNYŐ ÉS BAMBI

zene és szöveg: Cziczó Attila

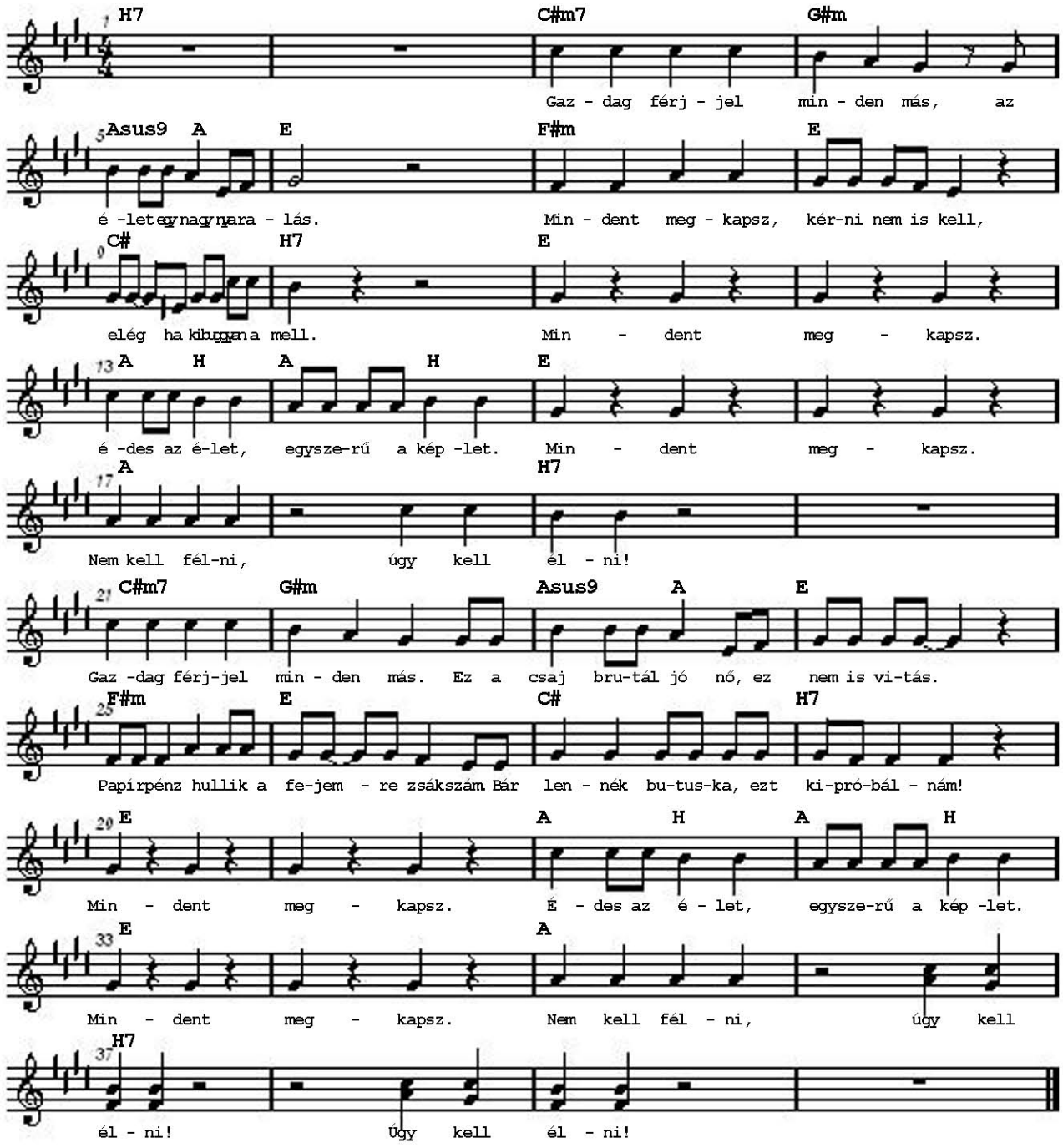

MINDEN RENDBEN LESZ

zene és szöveg: Cziczó Attila

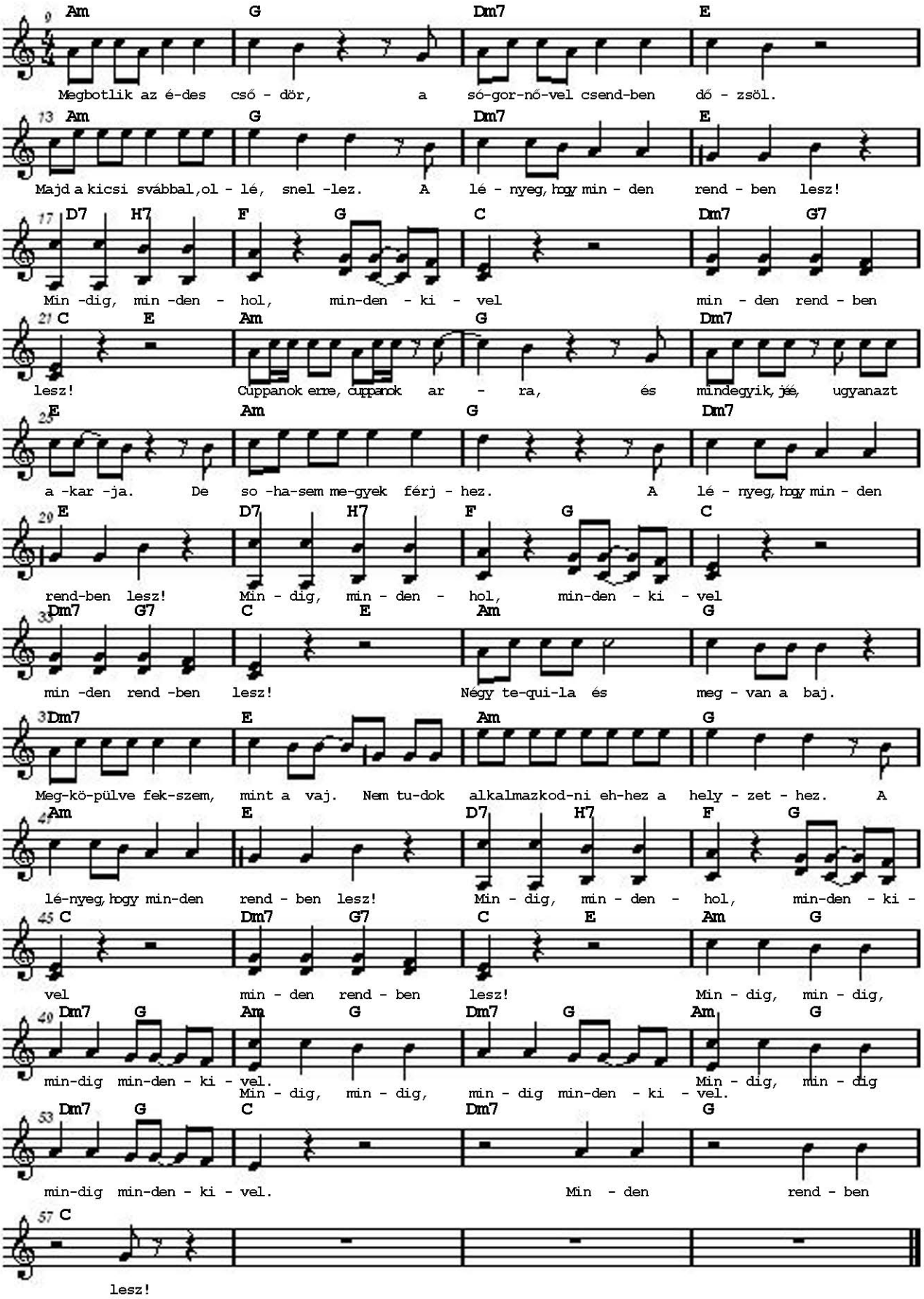

BÚCSÚ

zene és szöveg: Cziczó Attila

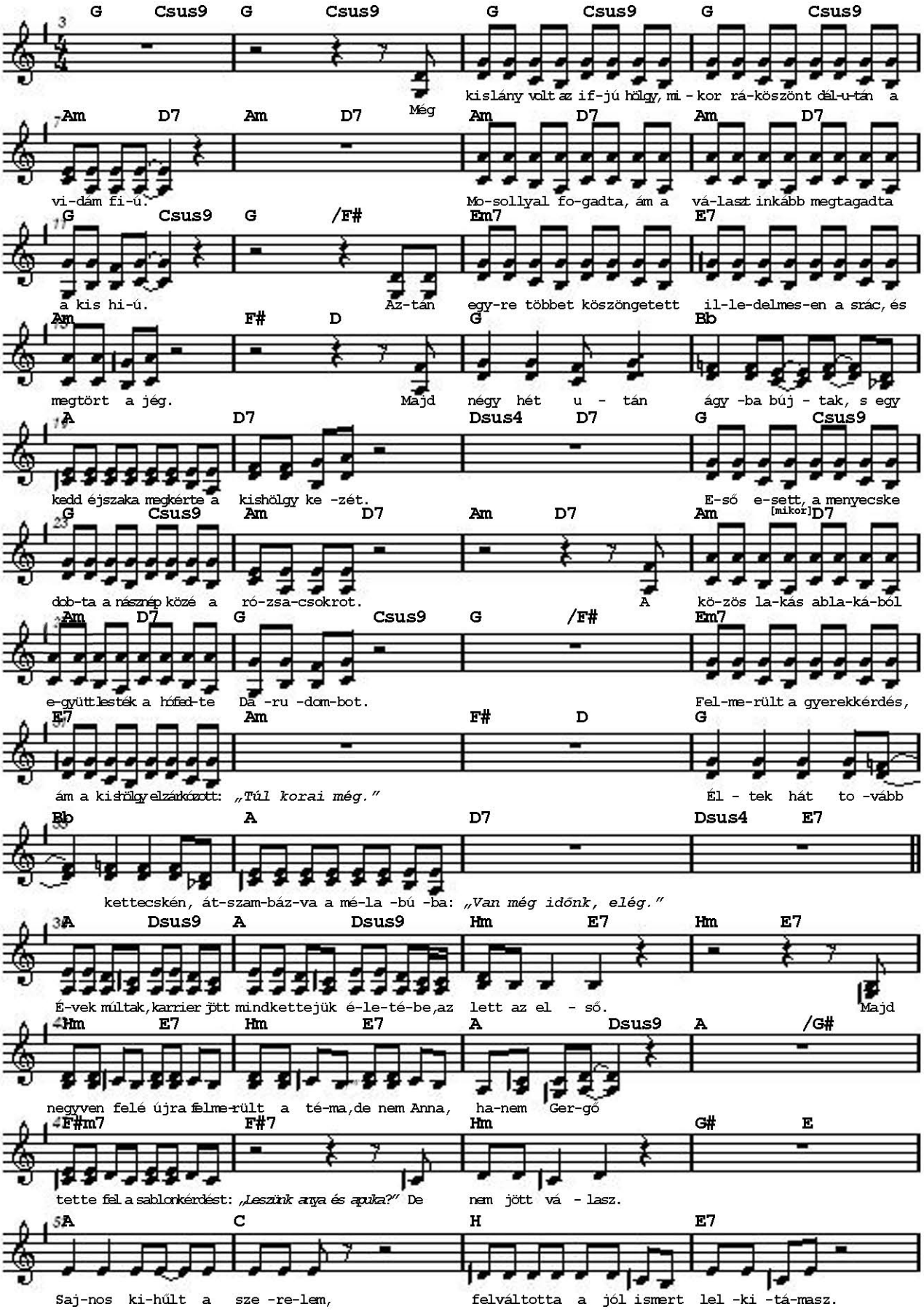

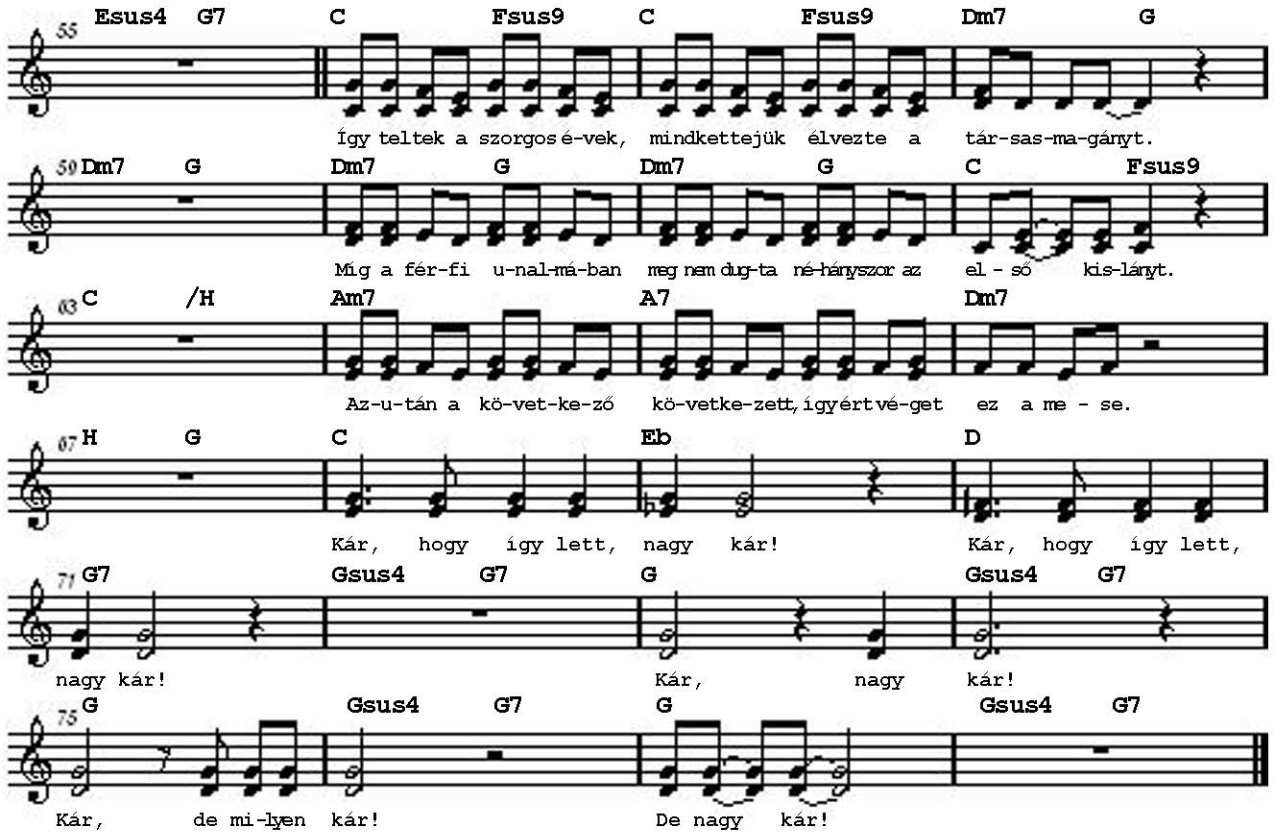
55 Esus4 G7 C Fsus9 C Fsus9 Dm7 G
Így teltek a szorgos é-vek, mindkettejük élvezte a tár-sas-ma-gányt.
59 Dm7 G Dm7 G Dm7 G C Fsus9
Míg a fér-fi u-nal-má-ban meg nem dug-ta né-hányszor az el - ső kis-lányt.
63 C /H Am7 A7 Dm7
Az-u-tán a kö-vet-ke-ző kö-vetke-zett, ígyért vé-get ez a me - se.
67 H G C Eb D
Kár, hogy így lett, nagy kár! Kár, hogy így lett,
71 G7 Gsus4 G7 G Gsus4 G7
nagy kár! Kár, nagy kár!
75 G Gsus4 G7 G Gsus4 G7
Kár, de mi-lyen kár! De nagy kár!

FINÁLÉ

zene és szöveg: Cziczó Attila

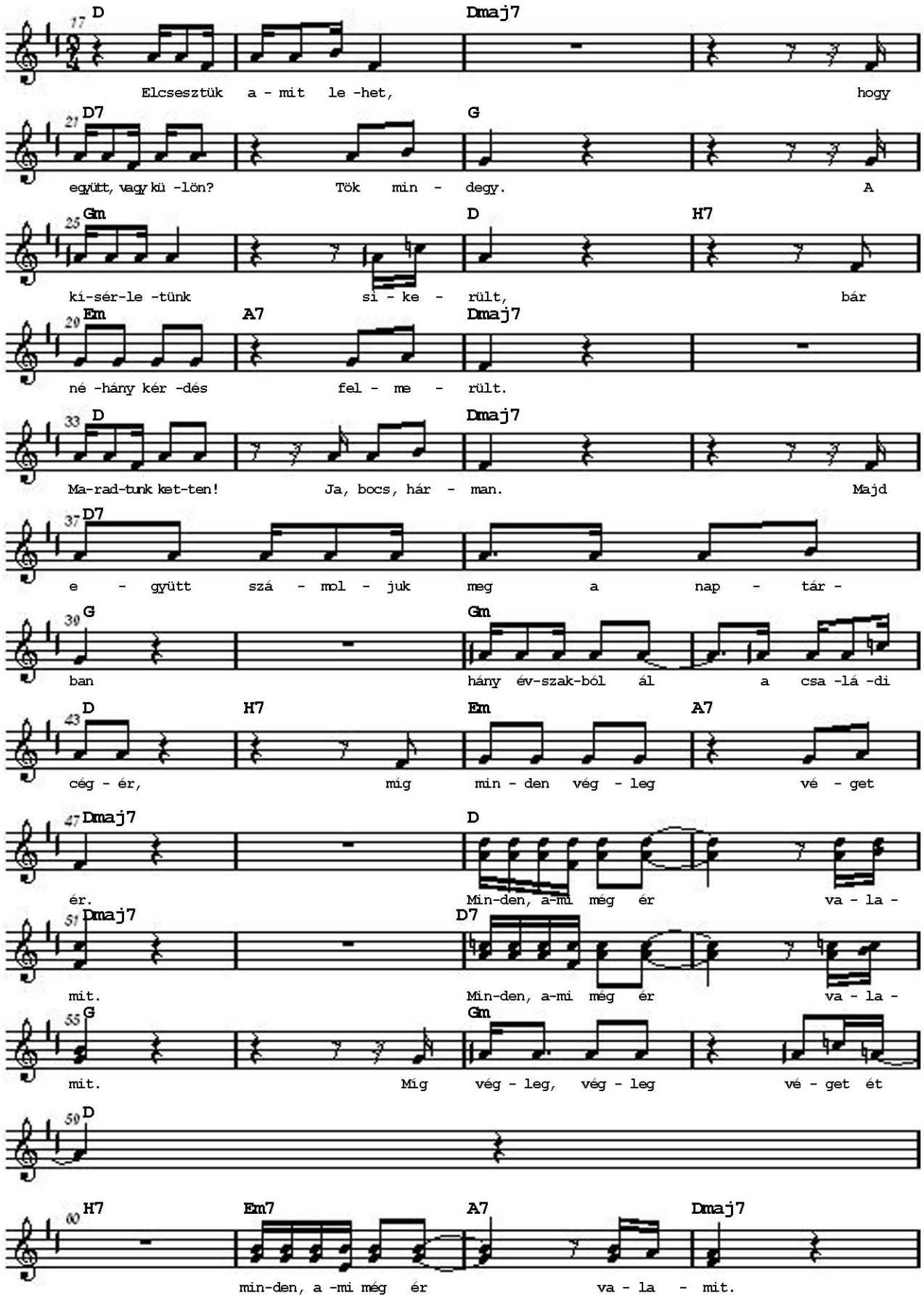

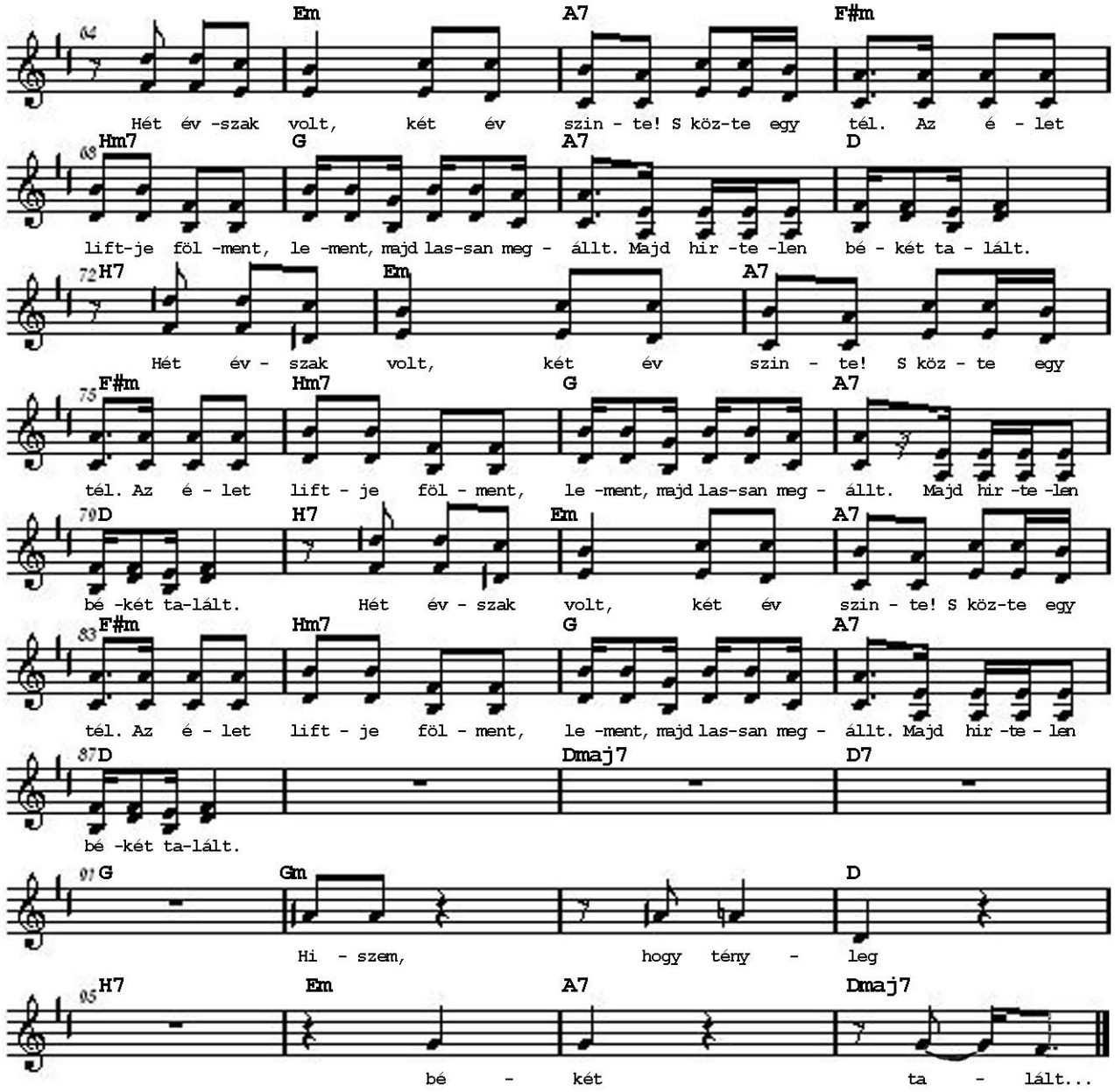
64 Em A7 F#m
Hét év -szak volt, két év szin - te! S köz-te egy tél. Az é - let
68 Hm7 G A7 D
lift-je föl -ment, le -ment, majd las-san meg - állt. Majd hir -te -len bé - két ta - lált.
72 H7 Em A7
Hét év - szak volt, két év szin - te! S köz - te egy
75 F#m Hm7 G A7
tél. Az é - let lift - je föl - ment, le -ment, majd las-san meg - állt. Majd hir -te -len
79 D H7 Em A7
bé -két ta-lált. Hét év - szak volt, két év szin - te! S köz-te egy
83 F#m Hm7 G A7
tél. Az é - let lift - je föl - ment, le -ment, majd las-san meg - állt. Majd hir -te - len
87 D Dmaj7 D7
bé -két ta-lált.
91 G Gm D
Hi - szem, hogy tény - leg
95 H7 Em A7 Dmaj7
bé - két ta - lált...